Onderzoek naar de laboratoria voor wetenschappelijke en technische politie met focus op *sporenopname in de geïntegreerde politie binnen het fenomeen diefstallen in woningen*

Toezichtsonderzoek nr. 50087/2012

INHOUDSTAFEL

ONDERZOEK NAAR DE LABORATORIA VOOR WETENSCHAPPELIJKE EN TECHNISCHE POLITIE MET FOCUS OP *SPORENOPNAME IN DE GEÏNTEGREERDE POLITIE BINNEN HET FENOMEEN DIEFSTALLEN IN WONINGEN* 1

1. SITUERING VAN HET ONDERZOEK 1

1.1. Vooronderzoek 1

1.2. Onderzoek 3

1.3. Leeswijzer en begrippen 3

1.3.1. Algemeen 3

1.3.2. Situering van de technische en wetenschappelijke politie in het politielandschap 4

1.3.3. Situering van het NICC 5

1.3.4. Enkele begrippen 8

1.4. Methodiek van huidig onderzoek 9

1.4.1. Vooraf 9

1.4.2. Onderzoeksverrichtingen 10

2. VASTSTELLINGEN 11

2.1. Inleiding 11

2.2. Wet-, regelgevend en beleidsmatig kader 11

2.2.1. De beweegredenen voor de initiatieven 11

2.2.2. Kwaliteitsgaranties inzake sporenopname 14

2.2.3. Gelijkwaardige dienstverlening 16

2.3. De functiebeschrijving en opdrachten van de directeur DJT 18

2.3.1. Ministerieel Besluit van 9 juli 2012 tot vaststelling van de functiebeschrijving van directeur van de directie van de technische en wetenschappelijke politie en de daaruit voortvloeiende profielvereisten. 18

2.3.2. Actuele situatie inzake het Ministerieel Besluit van 9 juli 2012 19

2.4. Analyse van de interviews 19

2.4.1. De beweegredenen voor de initiatieven 19

2.4.2. Kwaliteitsgaranties inzake sporenopname 25

2.4.3. Gelijkwaardige dienstverlening 29

2.5. Cijfergegevens 31

2.5.1. Totaalbeeld van de diefstallen in woningen, de vatting ervan in LIS en de identificaties door de GID 31

2.5.2. De ‘workload’ van de LWTP in verhouding tot hun capaciteit 32

3. CONCLUSIES 34

3.1. Vooraf 34

3.2. Organisatorisch en beleidsmatig 34

3.2.1. Het wettelijk kader 34

3.2.2. De realiteit op het terrein 35

3.2.3. Het begrippenkader 36

3.2.4. De geïnformatiseerde opvolging van het globale proces 37

3.3. De capaciteit 37

3.4. De perceptie met betrekking tot de initiatieven 38

3.4.1. Algemeen 38

3.4.2. Een dwarsdoorsnede van de voordelen van de initiatieven 38

3.4.3. Een dwarsdoorsnede van de nadelen van de initiatieven 38
3.5. Kwaliteitsaspecten ---------- 38
3.6. De gelijkwaardige dienstverlening ---------- 39
3.7. De (on)duidelijke rol van de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie en de gerechtelijke directeurs als *key-actoren* in het politielandschap ---------- 40
3.8. Sporenopname in het licht van informatiegestuurde politiezorg (IGPZ) ---------- 40

4. AANBEVELINGEN _____ 41
4.1. Begrippenkader ---------- 41
4.2. Rol en bevoegdheden van de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie ---------- 41
4.3. Strategie en beleid ---------- 41
4.4. Kwaliteit ---------- 42
4.5. Gelijkwaardige dienstverlening ---------- 42

5. BIJLAGEN _____ 43

6. LIJST MET GEBRUIKTE AFKORTINGEN _____ 44

ONDERZOEK NAAR DE LABORATORIA VOOR WETENSCHAPPELIJKE EN TECHNISCHE POLITIE MET FOCUS OP *SPORENOPNAME IN DE GEÏNTEGREERDE POLITIE BINNEN HET FENOMEEN DIEFSTALLEN IN WONINGEN*

1. SITUERING VAN HET ONDERZOEK

1. Op zijn plenaire vergadering van 10 mei 2012 besliste het Vast Comité P (VCP) een algemeen toezichtsonderzoek te starten naar de laboratoria voor wetenschappelijke en technische politie. Dit algemene toezichtsonderzoek vloeide voort uit de strategische visie die binnen het Vast Comité P werd uitgewerkt voor de gerechtelijke pijler en waarin expliciet werd opgenomen om op het vlak van taakverdeling binnen de geïntegreerde politie volgende drie luiken inzake forensische aspecten nader te onderzoeken: 1) de kwaliteit van de technische en wetenschappelijke vaststellingen, 2) de verschuiving van forensische vaststellingen van het federale naar het lokale niveau en 3) de afstemming tussen de technische en tactische recherche.

2. Vanuit verschillende hoeken werd reeds herhaaldelijk gewezen op het feit dat in het 'SALDUZ'-tijdperk de kwaliteit van de technische vaststellingen nogmaals aan belang wint.

3. Zowel in het door het Vast Comité P gevoerde onderzoek naar het dossier Annick VAN UYTSEL, alsook in het rapport van de Federale Politieraad *'Evaluatie 10 jaar politiehervorming'*[1] wordt gewezen op het belang van het vrijwaren van de sporen en op de noodzaak om het optreden op de plaats van het delict te verbeteren.

4. Daarnaast was er ook de expliciete vaststelling van het Vast Comité P, in hetzelfde onderzoek, dat bijzondere aandacht besteed moet worden aan de onderlinge afstemming van de technische en de tactische recherche. Dit houdt o.a. een verbeterde informatiegestuurde werking op basis van de door de technische recherche aangetroffen sporen in.

5. Hoewel de betrokken actoren het blijkbaar lange tijd de logica zelve vonden dat dergelijke sporenopname gebeurde door de labo's voor wetenschappelijke en technische politie (LWTP) gehecht aan de federale gerechtelijke politie, ontstaan er, alleen al blijkens de nodige persartikelen, de laatste jaren tal van initiatieven waarbij ook lokale politiezones dergelijke sporenopname, alvast bij bepaalde misdrijven, tot hun takenpakket lijken te nemen.

6. Aangezien een toezichtsonderzoek waarin de drie luiken in een keer zouden onderzocht worden te omvangrijk zou zijn, werd beslist om in een eerste fase het luik van de verschuiving van de forensische vaststellingen van het federale naar het lokale niveau te bekijken waarbij de focus werd gelegd op *sporenopname in de geïntegreerde politie binnen het fenomeen diefstallen in woningen*.

1.1. Vooronderzoek

7. In een eerste onderzoeksfase[2] gevoerd door het VCP werd getracht een beeld te schetsen over hoe de sporenopname binnen de geïntegreerde politie verloopt.

---

[1] http://www.federale-politieraad.be/cfp-biblio/cfp-pub/advise/cfp-adv-2009-05-29-n.pdf.

[2] Deze eerste onderzoeksfase had als finaliteit een ruw beeld te schetsen van de situering van de LWTP binnen het politielandschap zowel op wettelijk als op beleidsmatig vlak. Daarnaast werden de gerechtelijke directeurs d.m.v. een vragenlijst bevraagd alsook werden er cijfers geanalyseerd.

8. Het opzet van de voorstudie bestond erin een algemeen beeld te schetsen hoe sporenopname verloopt binnen de geïntegreerde politie gestructureerd op twee niveaus waarbij vanzelfsprekend zowel de rol van de lokale politie als de rol van de federale politie in beeld zou worden gebracht. Aangezien sporenopname over gans het spectrum van het strafwetboek kan worden toegepast, werd beslist het onderzoek te beperken tot diefstallen in woningen. Diefstallen in woningen vertegenwoordigen immers een dermate groot gedeelte van de criminaliteitscijfers waardoor onderzoek binnen dit fenomeen voldoende onderbouwd is. Naast onderzoek rond de bedrijfsmatige werking van de labo's van de wetenschappelijke en technische politie (LWTP) dienden de initiatieven die in verschillende politiezones ontstaan om zelf sporen op te nemen mee onderzocht te worden in de voorstudie. De realiteit is immers zo dat in verschillende politiezones sporenopname niet meer exclusief wordt uitgevoerd door de LWTP van de FGP.

9. De onderzoeksopdracht werd in de voorstudie als volgt geformuleerd: *onderzoek naar de bedrijfsmatige werking van de labo's van de wetenschappelijke en technische politie (LWTP) van de federale gerechtelijke politie (FGP) via een studie van het fenomeen diefstallen in woningen waarbij de initiatieven uitgaande van politiezones om sporenopname niet meer exclusief te laten uitvoeren door het LWTP/FGP mee in beeld worden gebracht*.
In deze voorfase gebeurde een uitgebreide bronnen- en documentenanalyse, werd het begrippenkader gedefinieerd en werden vragenlijsten uitgewerkt en werd het wettelijk kader bestudeerd.

Teneinde een eerste globaal beeld te genereren, kregen alle gerechtelijke directeurs eind maart 2013 een vragenlijst toegestuurd die was opgebouwd rond onderstaande items die binnen het raamwerk van excellente politiezorg passen:

1. Verwachtingen van de partners/dienstafnemers;
2. Visie en beleid;
3. Het proces sporenopname;
4. Samenwerkingsverbanden;
5. Management van de middelen; Informatiegestuurde politiezorg;
6. Doeltreffende bedrijfsmatige werking (resultaten);
7. Dienstverlening naar de burger (gemeenschapsgerichte politiezorg).

10. Naast de gerechtelijke directeurs werden de directeur van de directie van de bestrijding van de criminaliteit tegen goederen alsook de directeur a.i. van de directie van de technische en wetenschappelijke politie bevraagd als sleutelfiguur.

11. Om een beeld te creëren van de totaliteit van de diefstallen in woningen en sporenopname, werd er bij ontstentenis van een centraal beheersinstrument overgegaan tot de fusie van twee afzonderlijke databanken. Zo werd de databank van de directie van de bestrijding van de criminaliteit tegen goederen (die alle diefstallen in woningen in strikte zin bevat) gekruist met het Labo Information System (LIS) op basis van het notitienummer. Op deze wijze kon nagegaan worden hoeveel notitienummers inzake diefstallen in woningen eveneens voorkwamen in LIS en kon de tussenkomstgraad bepaald worden.

12. Gelet op de verschillende actoren werkzaam binnen dit domein, werd beslist om het aspect technische en wetenschappelijke politie binnen de sporenopname in eerste instantie te beperken tot de geïntegreerde politie en te focussen op het fenomeen diefstallen in woningen. Diefstallen in woningen zijn immers een '*high volume'* prioritair veiligheidsfenomeen. Dit

ruwe beeld, verkregen in de eerste onderzoeksfase, diende echter verfijnd alsook afgebakend te worden en was dan ook de aanzet tot het verder onderzoek in dit eerste luik.

13. Naast de spelers op het terrein binnen de geïntegreerde politie blijkt tevens dat het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie (NICC) als externe partner eveneens in deze materie een rol vervult. Om niet buiten het onderzoekskader te treden, wordt de link die weliswaar in huidig onderzoek werd vastgesteld met het NICC in huidig onderzoek niet verder uitgediept. Dit kan echter steeds het voorwerp uitmaken van navolgend onderzoek binnen het algemeen toezichtsonderzoek.

1.2. Onderzoek

14. Uit de eerste onderzoeksfase kwamen een aantal conclusies naar voor gekoppeld aan voorstellen tot verder onderzoek. Finaal leidde dit tot een specifieke onderzoeksvraag met verdere subvragen die luidde als volgt:
Onderzoek hoe sporenopname in de schoot van de geïntegreerde politie gestructureerd op twee niveaus verloopt binnen het fenomeen diefstallen in woningen waarbij volgende subvragen worden belicht:

- *De beweegredenen van de initiatieven die ontstaan om sporenopname niet exclusief te laten afhangen van de federale politie;*
- *Kwaliteitsgaranties inzake sporenopname;*
- *Gelijkwaardigheid van de dienstverlening.*

1.3. Leeswijzer en begrippen

1.3.1. Algemeen

15. Teneinde de leesbaarheid van dit verslag te optimaliseren, is het aangewezen om de plaats in het politielandschap te situeren van de LWTP en het NICC en dit op basis van hun websites. Eveneens is het voor de duidelijkheid van het verslag essentieel om een aantal begrippen te expliciteren die als een rode draad doorheen het verslag verweven zijn. Als er gesproken wordt over de *initiatieven*, dan dient dit begrepen te worden als de initiatieven die genomen werden door de lokale politie om sporenopname niet meer exclusief te laten afhangen van de LWTP. Als er gesproken wordt over *afstappingen*, dan wordt hiermee bedoeld dat er een ander team dan datgene dat de eerste vaststellingen verricht op de plaats delict ter plaatse komt om aldaar sporen te zoeken en desgevallend op te nemen. Dergelijke afstappingen kunnen zowel gebeuren door een apart team van de lokale politie als door het personeel van het LWTP.

16. Tevens dient ook vermeld te worden dat bij de verwerking van de interviews[3] zo veel mogelijk werd getracht om te clusteren per groep van respondenten. Er werd gezocht naar de grootste gemene deler binnen de groepen, alhoewel dit niet altijd aan de orde was. Soms stonden bepaalde visies recht tegenover elkaar, af en toe waren de meningen genuanceerd en soms was men unaniem. Dit werd dan ook als dusdanig vermeld.

[3] Volgende groepen werden geïnterviewd: 1) gerechtelijke directeurs, 2) afdelingshoofden van de LWTP, 3) korpschefs van de lokale politie, 4) focusgroepen en 5) de directeur van de directie van de technische en wetenschappelijke politie.

1.3.2. Situering van de technische en wetenschappelijke politie in het politielandschap[4]

1.3.2.1. Organisatorisch

17. *In elk gerechtelijk arrondissement van ons land is een gedeconcentreerde directie van de federale politie (FGP) gevestigd die geleid wordt door een gerechtelijk directeur. Elke FGP beschikt over een LWTP. Met de reorganisatie van de gerechtelijke arrondissementen werd het aantal gedeconcentreerde gerechtelijke directies vanaf 1 juni 2014 teruggebracht tot 14.*

18. *Organisatorisch bevinden de FGP's zich binnen de Algemene Directie van de gerechtelijke politie die onder leiding staat van haar directeur-generaal. De Algemene directie van de gerechtelijke politie bestaat naast de FGP's ook uit een aantal centrale directies. Een van deze centrale directies betreft de Centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie.*

1.3.2.2. Organogram

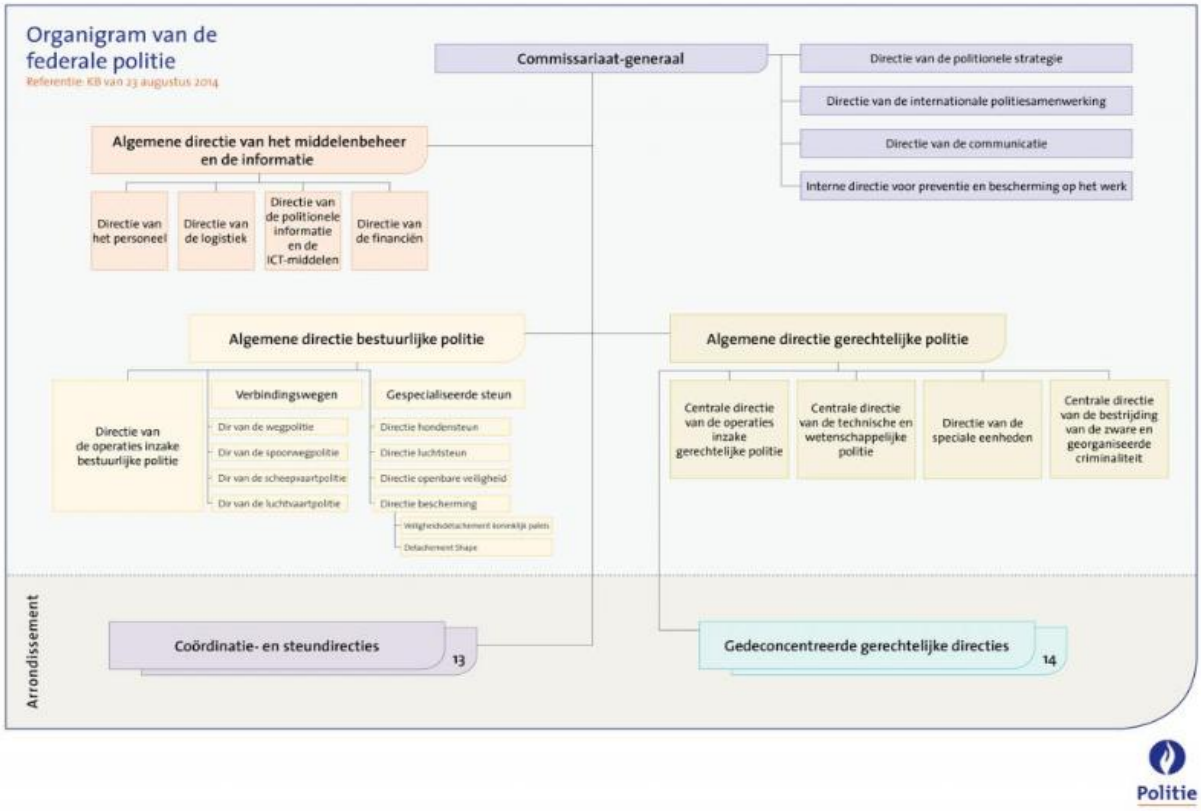

Figuur 1: Organogram van de federale politie

1.3.2.3. De centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie

19. *De centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie zelf omvat zes diensten, met name: 1) Labo, 2) Gerechtelijke Identificatie (GID), 3) Audio en Video (LAV), 4) R&D en Quality Assurance, 5) Centrale Eenheid (UCE) en 6) Gedragswetenschappen (GWSC).*

20. *De dienst labo is belast met de coördinatie en de uniformering van de middelen van de laboratoria voor TWP waarvoor zij de logistieke steun verzekert. Zij staat tevens in voor de specifieke individuele en collectieve uitrusting en ziet toe op de bevoorrading van de verbruiksproducten noodzakelijk voor de goede werking van laboratoria voor TWP en de toepassing van de geldende normen en standaarden.*

---

[4] Bron: http://www.politie.be/fed/nl/over-ons/federale-gerechtelijke-politie/organisatie.

21. *De GID beheert de nationale gegevensbank van de gerechtelijke vingerafdrukken. Zij staat in voor de verzameling, verwerking en exploitatie van de dactyloscopische fiches via een geautomatiseerd identificatiesysteem van vingerafdrukken (AFIS), en verwerkt en vergelijkt de vingersporen opgenomen op de plaats delict.*

22. *De dienst LAV is samengesteld uit een audiolaboratorium en videolaboratorium.*

23. *De dienst R&D en Quality Assurance houdt zich, in samenwerking met het NICC en de externe diensten, bezig met conceptueel werk dat de standaardisatie en de uniformering van de werkmethodes en technieken beoogt in het snel en constant evoluerend domein van de TWP. Zij onderzoekt en ontwikkelt de wetenschappelijke methodes en technieken aangewend door de laboratoria van TWP. Zij coördineert en centraliseert de door stagiairs in de laboratoria voor TWP en bij DJT uitgevoerde onderzoeken (studie eindwerken). Zij draagt ook bij tot de uniformering van de opleidingen inzake TWP. Deze dienst licht ook de politiediensten en andere diensten betrokken bij de materies van TWP in, en bereidt met bepaalde onder hen protocollen voor met het oog op de verbetering van de kwaliteit van de opsporingen ter plaatse. Zij verzamelt en verspreidt de voor de laboratoria TWP en diensten van DJT nuttige informatie, namelijk door het beheer van een speciaal voor dit doel ontworpen intranet forum. De internationale aanvragen voor DNA-vergelijking worden hen overgemaakt door het Federaal Parket om er de politionele opvolging van te verzekeren.*

24. *UCE is een operationele steundienst en heeft twee essentiële functies namelijk ten eerste het beheer van de nationale databanken met sporen (andere dan de vingerafdrukken) zoals schoensporen, handschoensporen, bandensporen, oorsporen, voetsporen,… teneinde eventuele verbanden te leggen tussen verschillende feiten, zowel binnen als buiten de gerechtelijke arrondissementen en indien mogelijk met verdachten. Ten tweede biedt het UCE steun aan de verschillende laboratoria van TWP onder de vorm van expertise in de vergelijking van sporen (bijv. second opinion), alsook of het besluit overeenstemt met de ter zake geldende normen. Daarnaast levert UCE operationele steun bij het opmaken van robotfoto's en gelaatconstructies.*

25. *GWSC telt drie afdelingen: 1) de polygraaf, 2) de sectie verhoor van minderjarigen en 3) de gedraganalisten (profielanalyse).*

1.3.3. Situering van het NICC[5]

1.3.3.1. Historiek

26. *Op 5 november 1971 werd met een Koninklijk Besluit het Nationaal Instituut voor Criminalistiek opgericht. Het besluit bleef echter dode letter. Pas na de overvallen van de Bende van Nijvel en de aanslagen van de CCC kwam daar verandering in. In de aanbevelingen van de eerste parlementaire onderzoekscommissie werd het volgende gezegd over de wetenschappelijke en technische politie:*

"Naar het voorbeeld van de 'paradepaardjes' van sommige Europese politiediensten, Scotland Yard, Bundeskriminalamt, Centrale Recherche Informatiedienst, dient een wetenschappelijke politie te worden uitgebouwd waarbij de leden van deze dienst in de eerste plaats wetenschapslui zijn en geen politiemensen. De commissie beveelt de oprichting aan van een nationaal instituut voor de criminalistiek.

Dit instituut staat autonoom en onafhankelijk tegenover de politiediensten en moet een nationale ondersteuningsdienst zijn. Het instituut moet alle mogelijke logistieke steun bieden aan de wetenschappelijke politie of de technische recherche, het moet op gelijke wijze toegankelijk zijn voor alle politiediensten en alle gegevens centraliseren.

---

[5] Bron: https://nicc.fgov.be/home.

Het instituut heeft bovendien tot taak de minister van Justitie op wetenschappelijk vlak voor te lichten met het oog op de uitwerking van het beleid en/of van bepaalde projecten. De commissie stelt voor om de politiediensten, de universiteiten, de magistratuur en de bevoegde ministers evenals experten aangeduid door het Parlement, bij het beheer van dit instituut te betrekken.

27. *De verschillende afdelingen van het instituut kregen de volgende opdrachten: Studiedienst, Dienst voor wetenschappelijke statistieken, Nationaal laboratorium, Opleiding, Centralisering, Internationale samenwerking.*

28. *In de beleidsverklaring van de regering in juni 1990 (de Pinksterverklaring) werd de oprichting van het Nationaal Instituut voor Criminalistiek aangekondigd. In 1991 werden de eerste personeelsleden van het NICC aangetrokken. In januari 1993 trad het Instituut in werking.*

29. *Met het Koninklijk Besluit van 29 november 1994 werden de opdrachten van het Nationaal Instituut voor Criminalistiek verruimd tot het vakgebied van de Criminologie. Vandaag is het NICC uitgegroeid tot een federale wetenschappelijke instelling.*

1.3.3.2. Visie & opdrachten

30. *Als centrale instantie van het forensische onderzoek in België:*

- *voert het NICC op vraag van de bevoegde gerechtelijke overheden forensische deskundigenonderzoeken uit;*
- *biedt het een belangrijke meerwaarde aan de gerechtelijke opdrachtgevers (magistratuur);*
- *levert het kwaliteitsvol wetenschappelijk onderzoek af aan een breed gamma van opdrachtgevers.*

31. *De primaire activiteit van het NICC is het uitvoeren van forensische expertises ter ondersteuning van het gerechtelijk onderzoek en dus ook van de burger die gerechtigheid zoekt. Het NICC biedt een uitgebreid pakket van forensische expertises aan. Daarnaast wordt, in overleg met en voor de gerechtelijke overheden en beleidsinstanties, continu wetenschappelijk onderzoek verricht. Zowel onderzoek naar nieuwe deskundigheidsgebieden en wetenschappelijke technieken als criminologisch onderzoek naar een betere kennis en aanpak van misdrijven en van strafrechtelijk beleid.*

32. *Andere activiteiten van het NICC zijn:*

- *opstellen en beheren van criminalistische databanken;*
- *zorgen voor bijstand en advies aan de gerechtelijke autoriteiten;*
- *voorzien in de opleiding van de gerechtelijke actoren;*
- *meewerken aan de wetenschappelijke coördinatie van de Laboratoria voor Technische en Wetenschappelijke Politie.*

1.3.3.3. Organogram

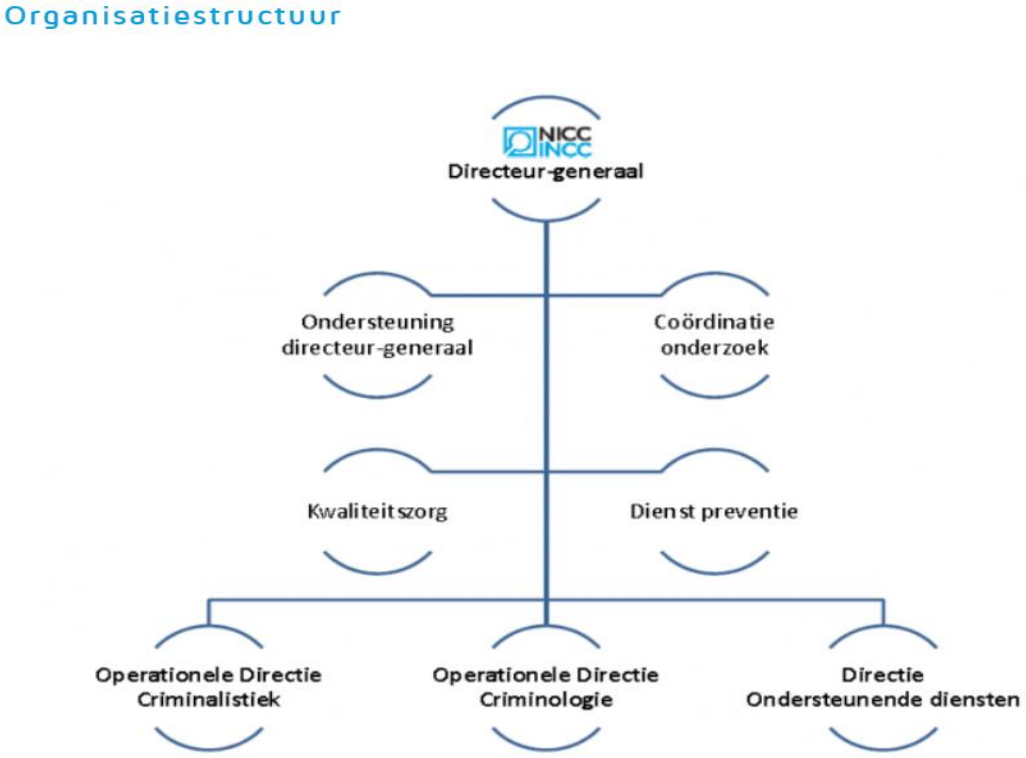

Figuur 2: Organogram van het NICC

1.3.3.4. Onderzoek en ontwikkeling

33. *Binnen het NICC verricht de afdeling Criminalistiek wetenschappelijk onderzoek om daders van misdrijven op te sporen en de fysieke bewijslast objectief te onderbouwen. De afdeling Criminologie onderzoekt dan weer criminele fenomenen vanuit een sociaal-psychologisch gezichtspunt, onder andere hun invloed op de maatschappij, en de efficiëntie en effectiviteit van de aanpak van criminaliteit.*

34. *Het NICC (afdeling criminalistiek) neemt deel aan diverse forensische onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten om de expertiseopdrachten zo efficiënt mogelijk uit te voeren. Die projecten kunnen resulteren in samenwerkingsverbanden met andere laboratoria voor criminalistiek, politielaboratoria, universitaire laboratoria en zelfs partners uit de industrie. Het NICC is actief in de volgende expertisedomeinen: brandonderzoek, DNA-onderzoek, drugs- en toxicologisch onderzoek, onderzoek van menselijke en dierlijke haren, onderzoek van vezels en textiel, onderzoek van wapens, munitie en kruitresten en onderzoek van verfsporen, glas en veiligheidsinkten. Het onderzoek van ICT-gerelateerde delicten ('cyber crime') is bovendien in een opstartfase.*

35. *Om criminaliteit efficiënt te kunnen bestrijden, moet een democratische staat over betrouwbare wetenschappelijke studies beschikken. Niet alleen over de fenomenen die men wil bestrijden, maar ook over de context waarin men tussenkomt en over de invloed van de ontwikkelde beleidslijnen dient informatie te worden vergaard. Deze informatie wordt op wetenschappelijk verantwoorde wijze verwerkt, wat aanleiding geeft tot adviezen voor een aangepast toekomstig beleid. De afdeling criminologie legt zich toe op wetenschappelijke studies en verricht onderzoek ter ondersteuning van het strafrechtelijk beleid rond: justitie en management - justitiehuizen - jeugd, familie en justitie - slachtoffers - herstelrecht - straffen en maatregelen - justitiële databanken - oorzaken en aanpak van criminaliteit en deviantie - opsporings- en gerechtelijk onderzoek – vervolgingsbeleid.*

1.3.3.5. Kwaliteit & Accreditatie

36. *Het NICC voldoet aan de internationale ISO 1702- norm voor 'General requirements for the competence of testing and calibration laboratories'. Die norm stelt eisen op het gebied van zowel management als technieken. De Belgische Accreditatiestructuur kortweg BELAC, een externe en onafhankelijke partij heeft tijdens een uitgebreide audit bevestigd dat het laboratorium van het NICC voldoet aan de strikte eisen opgelegd door ISO 17025. Het NICC ontving het accreditatiecertificaat Nr. 241-TEST volgens NBN EN ISO 17025.*

1.3.4. Enkele begrippen

1.3.4.1. Het labo information system (LIS)

37. Het 'labo information system' (LIS), is een beheersdatabank voor alle LWTP en de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie (DJT) van de algemene directie van de gerechtelijke politie. In deze databank worden alle opdrachten, of volgens het jargon *de tussenkomsten*, gevat die m.b.t. sporen worden uitgevoerd. De opdrachten worden ook gelinkt aan de feiten. Deze databank biedt aldus de mogelijkheid het geheel van de sporenopname te beheren. Het is mogelijk, afhankelijk van de zoekopdracht die men uitvoert, verschillende aspecten te bekijken bijvoorbeeld:

- Welke zijn de prestaties van laborant X, Y?
- Welke sporen worden het meest aangetroffen?
- Welke zijn de resultaten?
- Welke sporen zijn aangetroffen in feit X, Y?
- …

1.3.4.2. Het begrip tussenkomstgraad van het laboratorium voor wetenschappelijke en technische politie

38. Volgens de definitie in de syllabus[6] van het LIS is een tussenkomst het gevolg dat gegeven wordt aan een verzoek om opdrachten van wetenschappelijke en technische politie uit te voeren. Elke tussenkomst wordt in de LIS-databank gevat. De aard van de tussenkomst kan bestaan uit verschillende activiteiten. Een eerste voorbeeld hierbij is een afstapping op een plaats delict teneinde aldaar sporen te zoeken en op te nemen zoals vingerafdrukken, voetafdrukken, DNA,… In het geval van een afstapping gaat het personeel van het LWTP zelf op het terrein. Een ander voorbeeld van een activiteit in geval van een tussenkomst is wanneer er door een andere politiedienst sporen worden binnengebracht waarmee het personeel LWTP zelf verder werkt. Een klassiek voorbeeld hiervan is een drankblikje dat wordt binnengebracht als potentiële sporendrager (vingerafdrukken, DNA) en waarvan kan verwacht worden dat het sporen draagt van de dader(s).

39. Deze activiteiten worden dan als *tussenkomsten* in het LIS gevat waarbij het notitienummer waarmee de diefstal in de woning is gekend bij het parket steeds mee wordt gevat. Teneinde de *tussenkomstgraad* te bepalen, werden in de eerste onderzoeksfase twee databanken gekruist waarbij het notitienummer als gemene deler werd genomen.

40. *De tussenkomstgraad* is de verhouding tussen alle diefstallen in woningen en het aantal vattingen van de tussenkomsten. De tussenkomstgraad in huidig onderzoek betreft dan ook een louter cijfermatig gegeven op basis van input in databanken en kan dus verschillen van wat er op het terrein gebeurt. Ter illustratie, volgend voorbeeld. Het zou kunnen dat in een arrondissement afspraken zijn gemaakt om voor elke diefstal in een woning een speciaal

[6] Bron DJT: Cursus LIS gestandaardiseerde invoer d.d. 28.01.2013.

(sporen)team te laten afstappen. Of deze afstapping dan ook als een tussenkomst gevat wordt in de databank hangt af van lokale vattingsafspraken in LIS. Zo is het dus perfect mogelijk dat in twee verschillende arrondissementen waar men weliswaar beleidsmatig de keuze heeft gemaakt om voor elke diefstal in een woning een speciaal (sporen)team te laten afstappen, de tussenkomstgraad in LIS enorm varieert, en dit afhankelijk van eventueel gemaakte afspraken om elke afstapping al dan niet als tussenkomst mee te vatten in LIS. Als men elke afstapping in LIS vat als een tussenkomst, ongeacht het resultaat ervan, dan zal de tussenkomstgraad 100% betreffen. Indien men de vatting beperkt tot het vatten van sporen in LIS, dan zal de tussenkomstgraad afhankelijk zijn van de gevatte sporen.

1.3.4.3. Het begrip diefstal in een woning in strikte zin versus het begrip diefstal in een woning in ruime zin

41. Binnen de politie hanteert men voor diefstallen in woningen twee definities, enerzijds spreekt men over de diefstallen in woningen in strikte zin en anderzijds gebruikt men soms de term diefstallen in woningen in ruime zin. Met een diefstal in een woning in strikte zin bedoelt men een diefstal in de woning met of zonder geweld gepleegd met braak, inklimming of gebruik van valse sleutels. Wanneer men spreekt over diefstallen in woningen in ruime zin, dan gaat men verder in die zin dat eveneens de aanhorigheden meegerekend worden zoals tuinhuizen, alleenstaande garages, kelders in appartementen.

42. Van beide soorten diefstallen houdt men cijfergegevens bij doch in huidig onderzoek werd gewerkt met de diefstallen in woningen in strikte zin.

1.4. Methodiek van huidig onderzoek

1.4.1. Vooraf

43. Teneinde antwoorden te krijgen op de onderzoeksvraag, werd ervoor geopteerd om sleutelfiguren te bevragen in verschillende arrondissementen. Voorafgaandelijk aan de interviews zelf werden de vragenlijsten overgemaakt zodat men zich kon voorbereiden. De sleutelfiguren zelf behoorden zowel tot het federale als het lokale niveau en bestonden uit korpschefs, gerechtelijke directeurs, afdelingshoofden van de labo's voor wetenschappelijke en technische politie (LWTP). Ook werd personeel op het uitvoerende niveau bevraagd middels de techniek van de focusgroep[7]. Vanzelfsprekend werd de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie mee opgenomen in de interviews. Ter ondersteuning van het interview werd hem vooraf de cijfertabel overgemaakt die als bijlage 1 bij dit onderzoek wordt gevoegd.

44. De vragenlijsten zelf werden opgebouwd rond volgende clusters:

- De beweegredenen voor de initiatieven die ontstaan om sporenopname niet exclusief te laten afhangen van de federale politie;
- Kwaliteitsgaranties inzake sporenopname;
- Gelijkwaardige dienstverlening.

[7] De focusgroepen werden samengesteld uit personeel van de functionaliteit interventie, medewerkers van het LWTP van de federale politie alsook personeelsleden van de lokale politie die zich al dan niet fulltime bezighielden met sporenopname.

1.4.2. Onderzoeksverrichtingen

1.4.2.1. Verwerkte documentatie

45. Volgende documenten werden geconsulteerd:

- Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 30 november 2009 over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten;
- Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een politiedienst, geïntegreerd op twee niveaus;
- Wet van 26 maart 2014 houdende optimalisatiemaatregelen voor de politiediensten;
- Het Koninklijk Besluit van 23 augustus 2014 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 november 2006 betreffende de organisatie en de bevoegdheden van de federale politie;
- Het Nationaal Veiligheidsplan 2012-2015;
- Het regeerakkoord d.d. 9 oktober 2014 punt 6.4.3. Politie, inzonderheid pagina 138 paragraaf 2;
- Het ministerieel besluit d.d. 9 juli 2012 tot vaststelling van de functiebeschrijving van directeur van de directie van de technische en wetenschappelijke politie en de daaruit voortvloeiende profielvereisten;
- Verslag van de algemene vergadering van de VCLP van 2014-02-13 inzonderheid Punt 11.2 inzake de COL 21/2013 van 19.12.2013: DNA;
- Verslag van het uitgebreide directiecomité (DirCom+) van 20 februari 2014 tussen het dagelijks bestuur van de vaste commissie van de lokale politie en het directiecomité van de federale politie inzonderheid het punt DNA-omzendbrief op pagina 5;
- Nota uitgaande van DJT met uitgiftenummer DJT-2015/400 d.d. 26-02-2015 met als onderwerp *"*lopend toezichtsdossier over spooropname binnen het fenomeen diefstallen in woningen*"*;
- De per mail overgemaakte doelstellingen van de directeur DJT – versie 13-01-2015;
- De site van het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie (NICC);
- De site van de federale politie.

46. Er werden in totaal 32 interviews afgenomen van sleutelfiguren die werden gekozen als gevolg van de eerste onderzoeksfase. Tot deze sleutelfiguren behoorden gerechtelijke directeurs en hun labochefs alsook korpschefs. Eveneens werd ervoor geopteerd om interviews af te nemen van focusgroepen, hoofdzakelijk samengesteld uit personeelsleden in politiezones waar men initiatieven heeft genomen. Om de interviews binnen de focusgroepen zo dynamisch en interactief mogelijk te laten verlopen, werden ze, waar mogelijk, samengesteld uit personeel van de functionaliteit interventie, de technische vaststellers[8], alsook personeel van de LWTP die in tweede lijn de opgenomen sporen verder dienen te exploiteren. Er werden zes gerechtelijke directeurs geïnterviewd alsook hun labochefs, 13 korpschefs en er werden zes focusgroepen samengesteld. Logischerwijze werd de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijk politie samen met zijn diensthoofd labo eveneens geïnterviewd.

[8] In de meeste politiezones waar men initiatieven heeft genomen om zelf sporen op te nemen, benoemt men deze personeelsleden vaak als 'technische vaststeller'.

47. De interviews werden als gevolg van de eerste onderzoeksfase verdeeld over het nationale grondgebied waarbij de focus werd gelegd op arrondissementen/politiezones waar men initiatieven had genomen. In het licht van de onderzoeksvraag zelf werden vanzelfsprekend ook arrondissementen/politiezones bevraagd waar men net geen initiatieven had genomen. De interviews werden afgenomen van oktober 2014 tot mei 2015.

2. VASTSTELLINGEN

2.1. Inleiding

48. In eerste instantie wordt de onderzoeksvraag getoetst aan zowel het wet- en regelgevend alsook het beleidsmatig kader. Hierbij worden als gevolg van de Europese regelgeving de daaruit voortvloeiende verplichtingen van de accreditatie belicht. Tevens wordt er een en ander gezegd over de functie van de directeur van de centrale directie van de wetenschappelijke en technische politie. Vervolgens worden de interviews geanalyseerd in functie van elke subvraag van de onderzoeksopdracht alsook worden enkele cijfergegevens geanalyseerd.

2.2. Wet-, regelgevend en beleidsmatig kader

2.2.1. De beweegredenen voor de initiatieven

2.2.1.1. Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie

49. Artikel 3 van de wet tot organisatie van een geïntegreerde politie[9] (WGP) vermeldt *"dat de politiediensten op twee niveaus worden georganiseerd en gestructureerd, namelijk het federale niveau en het lokale niveau, die samen de geïntegreerde politiezorg verzekeren. De lokale politie verzekert hierbij op het lokale niveau de basispolitiezorg, meer bepaald alle opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie die nodig zijn voor het beheren van lokale gebeurtenissen en fenomenen die zich voordoen op het grondgebied van de politiezone, evenals het vervullen van sommige politieopdrachten van federale aard. De federale politie verzekert over het gehele grondgebied, met inachtneming van de principes van specialiteit en subsidiariteit, de gespecialiseerde en supralokale opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie, evenals ondersteunende opdrachten voor de lokale politiediensten en voor de politieoverheden".*

50. Artikel 93 van de WGP[10] stelt in §1 dat de federale politie bestaat uit: *"1) het commissariaat-generaal, 2) een transversale algemene directie belast met het personeel, de logistiek, de ICT, de informatie, alsook met de financiën, de algemene directie van het middelenbeheer en de informatie genoemd, 3) twee operationele algemene directies, zijnde de algemene directie bestuurlijke politie en de algemene directie gerechtelijke politie. Conform §2, bestaan het commissariaat-generaal en de algemene directies uit centrale en gedeconcentreerde directies en diensten. De gedeconcentreerde directies en diensten zijn: 1) de gedeconcentreerde coördinatie- en steundirecties 2) de gedeconcentreerde gerechtelijke directies, met inbegrip van de afdelingen van de gerechtelijke politie welke, in voorkomend geval, worden vastgelegd bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad in geval van een duidelijk aangetoonde operationele behoefte, 3) de communicatie- en*

---

[9] Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, *BS* 5 januari 1991.

[10] Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, *BS* 5 januari 1991 gewijzigd door de Wet van 26 maart 2014 houdende optimalisatiemaatregelen voor de politiediensten, *BS* 31 maart 2014.

informatiedienst van het arrondissement, samengesteld uit het arrondissementele informatiekruispunt en het communicatie- en informatiecentrum.
Per arrondissement en in het ambtsgebied van het parket Halle-Vilvoorde worden de in het eerste lid bedoelde directies en diensten op gecoördineerde en geïntegreerde wijze georganiseerd.

§ 3. Voor het overige, onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 100bis tot 102, bepaalt de Koning de organisatie in directies en diensten van het commissariaat-generaal en de algemene directies.

§ 4. Alle algemene directies, directies en diensten van de federale politie ressorteren onder de commissaris-generaal".

51. Krachtens artikel 102[11] is *"de algemene directie gerechtelijke politie belast met gespecialiseerde en bovenlokale opdrachten van gerechtelijke politie en, in dat raam, met steunopdrachten aan de politieoverheden en aan de diensten van de geïntegreerde politie. De directeur-generaal gerechtelijke politie draagt bij tot een optimale geïntegreerde werking, in het bijzonder door toe te zien op de uitvoering van de steunopdrachten door zijn eigen directies en diensten. In dat raam verzekert de algemene directie gerechtelijke politie onder meer de volgende opdrachten: 1) de exploitatie van de politionele informatie die noodzakelijk is voor de opdrachten van de geïntegreerde politie, 2) de leiding en de operationele coördinatie van de opdrachten van gerechtelijke politie van de centrale diensten van de federale politie, 3) de operationele coördinatie, de controle en de ondersteuning van de gedeconcentreerde gerechtelijke directies, 4) de gespecialiseerde opdrachten van gerechtelijke politie en de ondersteuning van de politieopdrachten met inbegrip van de onderzoeksopdrachten in het raam van de aangelegenheden bepaald door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, 5) "de technische en wetenschappelijke politie, onverminderd de bevoegdheden van het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie", 6) de organisatie van speciale eenheden ten bate van alle politiediensten".*

52. Artikel 105[12] vermeldt het volgende in § 4: *"Onverminderd § 7, tweede lid, en artikel 99, tweede lid, handelt de gerechtelijke directeur voor de uitvoering van zijn opdrachten, binnen de richtlijnen van de commissaris-generaal, overeenkomstig de bevelen en onderrichtingen van de directeur-generaal gerechtelijke politie. Paragraaf 7 stelt dat de gerechtelijke directeur de ondersteuning van de opsporingsdiensten van de lokale politie verzekert. Op vraag van een politiezone, kan een protocolakkoord worden afgesloten tussen de zone en de gerechtelijke directeur om de regels en engagementen inzake gerechtelijke steunverlening nader te bepalen. Conform paragraaf 8 staat de gerechtelijke directeur onder het gezag*[13] *van de directeur-generaal gerechtelijke politie".* Hieruit blijkt een gezagsverhouding tussen het centrale en het gedeconcentreerde niveau.

---

[11] Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, *BS* 5 januari 1991 gewijzigd door de Wet van 26 maart 2014 houdende optimalisatiemaatregelen voor de politiediensten, *BS* 31 maart 2014.

[12] *Idem.*

[13] De gezagsverhoudingen binnen de politiekorpsen worden conform artikel 120 van de Wet tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, *BS* 5 januari 1991, in volgende orde uitgeoefend: 1) op grond van het ambt, 2) op grond van de toevertrouwde zaak, 3) op basis van graad/anciënniteit.

2.2.1.2. Koninklijk Besluit van 23 augustus 2014[14] tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 november 2006 betreffende de organisatie en de bevoegdheden van de federale politie

53. Conform artikel 10, 3° *"verzekert de algemene directie gerechtelijke politie overeenkomstig artikel 102, tweede lid, 5°, van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, "de opdrachten van technische en wetenschappelijke politie""*.

54. Conform artikel 11 is de algemene directie gerechtelijke politie samengesteld uit centrale directies, de directie van de speciale eenheden, diensten en gedeconcentreerde gerechtelijke directies. Art. 11, 2° stelt dat een van die centrale directies *"de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie betreft"*.

55. Conform artikel 13 zijn de gedeconcentreerde gerechtelijke directies o.a. samengesteld uit *"het laboratorium van technische en wetenschappelijke politie"*.

2.2.1.3. Beleidsdocumenten

56. In het Nationaal Veiligheidsplan 2012-2015 wordt gesteld dat: *"Een van de krachtlijnen van de politiezorg en het politiebeheer is het realiseren van een optimale geïntegreerde werking waarbij gesteld wordt dat de samenwerking tussen de politiediensten onderling, zowel horizontaal als verticaal, nog beter kan. Daar waar nodig moeten overleg en samenwerking geïnstitutionaliseerd worden"*.

2.2.1.4. Verdere beleidsvisies

57. Uit verslaggeving van de VCLP[15] blijkt het standpunt dat *"DNA[16] -technische politie- een kerntaak is van de federale politie en niet van de lokale politie ondanks individuele initiatieven zoals dat van de politiezone Antwerpen, waar een team van een zestal voltijdse medewerkers tewerkgesteld in het LWTP werken. In Limburg idem, daar gaat men naar Nederland om te worden opgeleid. We moeten ons bewust zijn dat wanneer een politiezone 'cavalier seul' speelt, dit een impact kan hebben voor de lokale politie als geheel. Dat een politiezone daar bijkomend in investeert mag voor de federale politie nooit een reden of uitvlucht zijn om haar kerntaak niet meer te doen. Anderzijds zou het echter onbillijk zijn om de politiezones die hierin al geïnvesteerd hebben, te vragen om hun technische politie af te bouwen. Akkoorden kunnen gesloten worden, doch dit mag onder geen enkel beding wettelijk of via een circulaire geregeld worden voor alle politiezones. Als de gerechtelijke directeur de sporenopname niet kan doen, moeten we zelf investeren, zeker als het lokale veiligheidsfenomenen betreft. Deze verontrustende evolutie moet echter gestopt worden. Conclusie: dit probleem zal worden geagendeerd op het coördinatiecomité van de geïntegreerde politie voor verdere bespreking"*.

---

[14] *BS* 3 september 2014.

[15] Verslag VCLP d.d. 2014-02-13.

[16] Deze problematiek werd behandeld als gevolg van een korpschef die zich de vraag stelde op welke wettelijke basis het openbaar ministerie sporenopname, *in casu* DNA kan toewijzen aan de lokale politie hierbij verwijzend naar de COL 21/2013.

58. Binnen het uitgebreide directiecomité[17] *"wordt de bezorgdheid aangekaart vanuit de VCLP inzake de DNA-omzendbrief waarbij de VCLP haar bezorgdheid uitdrukte naar aanleiding van het verschijnen van de DNA-omzendbrief (COL 21/2013) die gebaseerd is op de nieuwe DNA-wet 2011[18] en op het DNA-KB 2013 en waarbij een passage[19] uit die omzendbrief de neiging heeft om het kader te buiten te gaan van het KB van 17 juli 2013 en van artikel 3 van de wet op de geïntegreerde politie van 7 december 1998".*

2.2.2. Kwaliteitsgaranties inzake sporenopname

2.2.2.1. Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 30 november 2009 over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten

59. Overeenkomstig artikel 1 van dit kaderbesluit is *"het doel ervan te bewerkstelligen dat de resultaten van laboratoriumactiviteiten die worden verricht door geaccrediteerde aanbieders van forensische diensten in een lidstaat, door de autoriteiten die bevoegd zijn voor het voorkomen, opsporen of onderzoeken van strafbare feiten, worden erkend als gelijkwaardig aan de resultaten van laboratoriumactiviteiten die worden verricht door aanbieders van forensische diensten die in iedere andere lidstaat zijn geaccrediteerd voor "EN ISO/IEC 17025". Dit doel wordt bereikt door er zorg voor te dragen dat aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten, geaccrediteerd worden door een nationale accreditatie-instantie indien ze voldoen aan "EN ISO/IEC 17025"".*

60. Volgens de definities in artikel 3 wordt verstaan onder laboratoriumactiviteit: *"elke maatregel die wordt genomen in een laboratorium bij het lokaliseren en veiligstellen van sporen op voorwerpen, alsmede het ontwikkelen, analyseren en interpreteren van forensisch bewijs met het oog op het verlenen van deskundig advies of het uitwisselen van forensisch bewijs".* Als aanbieder van forensische diensten wordt begrepen: *"een openbare of particuliere organisatie die forensische laboratoriumactiviteiten verricht op verzoek van de bevoegde rechtshandhavings- of gerechtelijke autoriteiten".*

---

[17] Conform artikel 7 van de Wet van 26 maart 2014 houdende optimalisatiemaatregelen voor de politiediensten wordt de Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus gewijzigd door het invoegen van artikel 8ter luidende in §1 *"dat er een coördinatiecomité van de geïntegreerde politie wordt opgericht samengesteld uit: 1) de leden van het directiecomité van de federale politie, 2) de voorzitter en de vice-voorzitters van de Vaste Commissie van de lokale politie of hun afgevaardigden. In datzelfde artikel in §2 wordt vermeld dat het coördinatiecomité van de geïntegreerde politie hetzij op eigen initiatief hetzij op vraag van de minister van Binnenlandse Zaken of van de minister van Justitie of van beiden, onder meer belast is met het verstrekken van aanbevelingen en het verlenen van met redenen omklede adviezen aan hen inzake het gezamenlijke politiebeleid of inzake de strategie van de geïntegreerde politie aangaande het personeel, de logistiek, de ICT, het budget en de informatie".*

[18] Wet van 7 november 2011 houdende wijziging van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken, *BS* 30 november 2011 en het Koninklijk Besluit van 17 juli 2013 tot uitvoering van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken en tot bepaling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 7 november 2011 houdende wijziging van het Wetboek van strafvordering en van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken, *BS* 12 augustus 2013.

[19] *"Tegenover de doelstellingen omschreven in het nieuwe DNA-KB (die op zich volledig onderschreven kunnen worden), staat natuurlijk de realiteit van de beperktheid van de beschikbare middelen op het terrein, die genoopt hebben tot bepaalde lokale praktijken en creatieve oplossingen. Bijvoorbeeld werd voor de aanpak van de woninginbraken in sommige arrondissementen een doorgedreven vorming en opleiding gegeven aan de lokale politie, zodat ook zij voor de sporenopname kan instaan. Doordat de gerechtelijke autoriteiten uitzonderingen mogen bepalen, kunnen de lokale taakafspraken/draaiboeken, die desgevallend al door de parketten gemaakt werden, behouden blijven. Elke partner staat dan natuurlijk zelf in voor de invulling van de hierna vermelde wettelijke opdrachten."*

61. Conform het toepassingsgebied vervat in artikel 7 nemen *"de lidstaten de maatregelen die nodig zijn om uiterlijk 30 november 2013 te voldoen aan de bepalingen van dit kaderbesluit met betrekking tot DNA-profielen. De lidstaten nemen de maatregelen die nodig zijn om uiterlijk 30 november 2015 te voldoen aan de bepalingen van dit kaderbesluit met betrekking tot de dactyloscopische gegevens. De Raad gaat uiterlijk in 2018 na in hoeverre de lidstaten aan dit kaderbesluit hebben voldaan"*.

2.2.2.2. Beleidsdocumenten

62. Het Regeerakkoord d.d. 9 oktober 2014 vermeldt dat *"binnen het algemeen kader van de politie zal de werking van de technische en wetenschappelijke politie worden versterkt. Het verzamelen van bewijsmateriaal wordt immers steeds belangrijker ten gevolge van de Salduz-procedure"*.

63. Conform het Nationaal Veiligheidsplan 2012-2015 wordt gesteld dat *"Op het vlak van (gespecialiseerde) steun en geïntegreerde werking door de federale politie dient er gestreefd te worden naar een aanvaardbaar kwaliteitsniveau en naar kwaliteitsbetrouwbaarheid betreffende (gespecialiseerde) steun, zowel op het operationele als op het niet-operationele vlak"*.

2.2.2.3. De accreditatie in het licht van de kwaliteit

64. Op 30/01/2015 hield DJT een nationale vergadering voor alle diensthoofden van de LWTP in het licht van de nakende accreditatie van de laboratoria voor technische en wetenschappelijke politie. Zowel in het voorwoord als in het slotwoord werd het belang benadrukt van de Europese regelgeving[20] waarin de aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten hiervoor geaccrediteerd dienen te zijn volgens EN ISO/IEC 17025.

65. Vanuit DJT werd de directeur-generaal van de Algemene Directie Gerechtelijke Politie in kennis gesteld van een analyse van de huidige toestand *versus* de toekomstige toestand waarbij tevens verschillende organisatiemodellen werden voorgesteld. In deze analyse werd o.a. gesteld dat de accreditatie opportuniteiten biedt om de gehanteerde werkmethodes te stroomlijnen, te harmoniseren en zelfs te uniformiseren op nationaal vlak.

66. De directeur DJT kaart o.a. in zijn formele analyse de tweeledige structuur aan waarmee hij te maken heeft. De LWTP zitten vervat in een tweeledige gezagsstructuur. Enerzijds zijn de gerechtelijke directeurs verantwoordelijk voor de inzet en de organisatie van de technische en wetenschappelijke opdrachten binnen hun ambtsgebied en anderzijds oefent de directeur DJT een functionele bevoegdheid uit inzake methodes en technieken.

[20] Het is ingevolge het Zweeds kaderbesluit inzake uitwisseling van data, *in casu* vingersporen en DNA, dat de betrokken lidstaten voor laboratoriumactiviteiten dienen te voldoen aan de ISO 17025-norm. Ingevolge artikel 7 van het Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de raad van 30 november 2009 over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten worden termijnen opgelegd waaraan de lidstaten dienen te voldoen. Wat de DNA-profielen betreft, dienen de lidstaten de nodige maatregelen te nemen om uiterlijk 30 november 2013 aan de bepalingen te voldoen. Wat dactyloscopische gegevens betreft, is dit uiterlijk 30 november 2015.

67. Tevens maakt hij allusie op de activiteiten van de lokale politie inzake opdrachten van technische en wetenschappelijke politie. Een aantal politiezones voert sporenonderzoek uit in het raam van inbraken en diefstallen in woningen. Zodra er op lokaal vlak wordt overgegaan tot sporenonderzoek ten burele (bijvoorbeeld het poederen van voorwerpen), moeten deze activiteiten beschouwd worden als laboratoriumactiviteiten en zijn zij onderworpen aan de accreditatie.

68. In het verslag aan de Koning bij het Koninklijk besluit van 17 juli 2013[21] tot uitvoering van de DNA-wet[22] wordt eveneens gerefereerd aan het Kaderbesluit 2009/905/JBZ van de Europese Raad van 30 november 2009 over de accreditatie van aanbieders van forensische diensten die laboratoriumactiviteiten verrichten waarbij gesteld wordt *"dat het essentieel is dat de laboratoria van technische en wetenschappelijke politie van de federale politie er alles aan doen om voor het einde van 2013 de kwaliteit van hun prestaties te laten erkennen en accrediteren".*

2.2.3. Gelijkwaardige dienstverlening

2.2.3.1. Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politie[23]

69. Conform artikel 3 *"waarborgt de geïntegreerde politie de overheden en de burgers een minimale gelijkwaardige dienstverlening over het gehele grondgebied van het Rijk".* Hierbij merken we op dat in artikel 142 van de WGP *"de Koning bij een in de Ministerraad overlegd besluit de organisatie- en werkingsnormen van de politiediensten bepaalt teneinde een gelijkwaardige minimale dienstverlening aan de bevolking te verzekeren".*

70. In de toelichting bij het wetsvoorstel tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst gestructureerd op twee niveaus werd gesteld *"dat men net een integratiemodel weerhield omdat dit model een coherente en evenwaardige werking van de politiediensten zal garanderen. Bovendien moet de globale aanpak van de geïntegreerde politiestructuur en het beginsel van de gelijkwaardige dienstverlening worden gewaarborgd. De organisatie van een lokale politie overstijgt de sfeer van de gemeentelijke belangen en vormt derhalve geen opdracht van uitsluitend gemeentelijk belang. Om een gelijkwaardige dienstverlening aan de bevolking te kunnen waarborgen in heel het land, stelt het wetsvoorstel dat de Koning, na advies van de adviesraad van burgemeesters, de uitrustingsnormen bepaalt. Sommige van deze normen maken minimumnormen uit die overstegen kunnen worden door de gemeenten van de zone die dat zouden wensen. Daarentegen hebben andere standaarden als doel nutteloze dubbele gebruiken met de opdrachten van de federale politie te vermijden".*

71. Tevens merken we op in de toelichting bij de WGP bij artikel 93 dat gewijd is aan de algemene organisatie van de federale politie en als doel heeft de essentiële onderdelen van het raamwerk van de federale politie te beschrijven door duidelijk aan te geven rond welke niveaus zij is opgebouwd, dat de wetgever volgende commentaar vermeldde: *"bijzondere diensten belast met de wetenschappelijke en technische politie zullen eveneens ressorteren onder de algemene directie van de gerechtelijke politie. Het gaat hier om de huidige labo's van de*

---

[21] *BS* 12 augustus 2013.

[22] Wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken, *BS* 20 mei 1999 en tot bepaling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 7 november 2011 houdende wijziging van het Wetboek van strafvordering en van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken.

[23] Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, *BS* 5 januari 1991.

gerechtelijke politie bij de parketten die in de toekomst nauw moeten samenwerken met het NICC. Bij het vastleggen van de werkings- en organisatienormen ten behoeve van de lokale polities, zal de Koning hiermee rekening moeten houden teneinde de vermenigvuldiging te voorkomen van dergelijke eenheden wat niet te verzoenen is met een rationele en geïntegreerde aanpak van de politiediensten."

72. Bij de commentaar bij de artikelen 140 en 141[24] staat dat *"deze bepalingen de Koning ermee belasten om voor alle politiediensten normen te bepalen voor de uitrusting, werking en organisatie zodat een geïntegreerde politiedienstverlening kan worden gewaarborgd. Wat de uitrusting betreft, zou de Koning in dat verband, om dubbel gebruik te vermijden, kunnen verbieden zich bepaalde gespecialiseerde uitrusting aan te schaffen in de mate waarin de federale politie of een ander naburig lokaal politiekorps daarover al beschikt. Wat de werking betreft, kan worden gedacht aan de organisatie van permanenties, aan de aanrijtijden en de uitvoering van bepaalde opdrachten of operaties die volgens vooraf bepaalde stramienen moeten verlopen, aan minimale normen inzake het onthaal van slachtoffers of van personen in het algemeen, … Wat de organisatie betreft, kan de Koning normen voor de spreiding van het personeel over de verschillende kaders en omkaderingsnormen voor het operationeel kader bepalen. De normen die door de Koning worden vastgesteld in verband met de werking en de organisatie mogen echter de normen niet overschrijden die nodig zijn om een gelijkwaardige minimale dienstverlening over het gehele grondgebied te waarborgen. Voor het overige komt het de lokale overheden toe, elk binnen hun bevoegdheden, de organisatie- en werkingsnormen vast te leggen"*.

2.2.3.2. Koninklijk Besluit van 17 september 2001 tot vaststelling van de organisatie- en werkingsnormen van de lokale politie teneinde een gelijkwaardige minimale dienstverlening aan de bevolking te verzekeren[25]

73. Het Koninklijk Besluit van 17 september 2001 tot vaststelling van de organisatie- en werkingsnormen van de lokale politie teneinde een gelijkwaardige minimale dienstverlening aan de bevolking te verzekeren[26] is de uitwerking van artikel 142 van de WGP dat de Koning de bevoegdheid geeft om in een in de Ministerraad overlegd besluit, de organisatie- en werkingsnormen van de politiediensten vast te leggen.

74. In de Ministeriële omzendbrief[27] PLP 10 inzake de organisatie- en werkingsnormen van de lokale politie met het oog op het waarborgen van een minimale gelijkwaardige dienstverlening aan de bevolking merken we in de inleiding op dat de basis van het hierboven vermelde KB artikel 142 WGP betreft en *"dat de bevolking recht heeft op een gelijkwaardige minimale dienstverlening. Met andere woorden, ten minste die zeven functies die in het KB worden vermeld, moeten worden verzekerd ten gunste van alle burgers in het ganse land, op de wijze zoals ze daarin worden beschreven. Als maatstaf voor de minimaal vereiste zeven functies werd uitgegaan van de (veronderstelde) noden en verwachtingen van de bevolking. Het is evident dat elk lokaal politiekorps daarenboven de vereiste capaciteit moet voorzien en investeren in ondersteunende activiteiten die het mogelijk moeten maken deze zeven functies op*

---

[24] Artikel 141 in de toelichting is in de definitieve wet opgenomen als artikel 142.

[25] *BS* 12 oktober 2001.

[26] Teneinde deze minimale gelijkwaardige dienstverlening te waarborgen, werden volgende functies weerhouden: 1) de functie wijkwerking; 2) de functie onthaal; 3) de functie interventie; 4) de functie politionele slachtofferbejegening; 5) de functie lokale opsporing en lokaal onderzoek; 6) de functie handhaving van de openbare orde; 7) de functie verkeer. Aanvankelijk waren er zes functies. Met het KB van 16 oktober 2009, *BS* 8 november 2009, werd er een zevende functie 'verkeer' ingevoerd.

[27] *BS* 16 oktober 2001.

een kwalitatief hoogstaande manier aan te bieden en uit te voeren". Verder stellen we in deze ministeriële omzendbrief vast dat *"om een politiezone werkbaar te maken, het effectief geen optelsom mag zijn van de in het KB opgenomen functies. Ten eerste, worden in het KB absoluut minimale normen opgelegd, aan te passen naar gelang van de noodwendigheden van iedere zone. Ten tweede, wordt in de bijkomende – maar hoogst noodzakelijke – activiteiten niet voorzien. Naast de opdracht van de federale politie, om de lokale politie te ondersteunen en om de noodzakelijke supralokale middelen ter beschikking te stellen, zal de federale overheid samenwerkingsmechanismen tussen politiezones, in de vorm van samenwerkingsprotocollen, aanmoedigen".*

75. Noch uit het KB van 17 september 2001 houdende de organisatie- en werkingsnormen van de lokale politie, noch uit de ministeriële omzendbrief PLP 10, die toch een en ander ter zake expliciteert, blijkt dat sporenopname als functie of activiteit binnen het takenpakket van één van de basisfunctionaliteiten werd opgenomen.

2.2.3.3. Beleidsdocumenten

76. Conform het Nationaal Veiligheidsplan 2012-2015 *"moeten de politiediensten altijd en overal een kwaliteitsvolle en voor iedereen minimale dienstverlening (kunnen) blijven waarborgen, geconcretiseerd door het uitvoeren van de basisfunctionaliteiten".*

2.3. De functiebeschrijving en opdrachten van de directeur DJT

2.3.1. Ministerieel Besluit van 9 juli 2012 tot vaststelling van de functiebeschrijving van directeur van de directie van de technische en wetenschappelijke politie en de daaruit voortvloeiende profielvereisten[28].

77. In dit ministerieel besluit wordt o.a. gesteld dat *"het ambt van directeur DJT een mandaatambt van categorie 3 betreft"* en dat de directie DJT volgende opdrachten verzekert: *"het algemeen en functioneel beleid van de technische en wetenschappelijke politie"*, waarbij deze begrippen tevens geëxpliciteerd worden, *"het beheer van de specifieke werkingsmiddelen en de kwaliteitszorg, de coördinatie van de opleidingen inzake technische en wetenschappelijke politie alsook het aanbieden van gespecialiseerde operationele steun en expertise".*

78. *De directeur DJT geeft leiding aan ongeveer 120 personeelsleden van het operationeel en van het administratief en logistiek kader op het niveau van DJT en hij heeft de functionele leiding over ongeveer 300 personeelsleden van het operationeel en van het administratief en logistiek kader van de Laboratoria TWP.*

79. Tevens conform dit ministerieel besluit *"verzekert de directeur DJT de leiding over DJT en de functionele leiding over de Labos TWP".*

80. Eveneens op basis van dit ministerieel besluit *"draagt de directeur DJT op een essentiële wijze bij tot de eenvormigheid van de toebedeelde middelen en van de procedures. Hij verzekert de verantwoordelijkheid op het vlak van de investeringen en zorgt ervoor dat de noodzakelijke middelen ter beschikking worden gesteld, derwijze dat de goede werking van de TWP kan verzekerd worden. Hij legt rekenschap af over de nationale activiteiten van de TWP, organiseert op regelmatige basis vergaderingen met zijn diensthoofden en de verantwoordelijken van de Labos TWP binnen de FGP's en waakt over een efficiënte werking van de TWP".*

[28] *BS* 20 juli 2012.

2.3.2. Actuele situatie inzake het Ministerieel Besluit van 9 juli 2012

81. De directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie werd destijds in plaats gesteld op basis van het ministerieel besluit van 9 juli 2012 tot vaststelling van de functiebeschrijving van directeur van de directie van de technische en wetenschappelijke politie en de daaruit voortvloeiende profielvereisten. Met betrekking tot de rechtsgeldigheid van dit ministerieel besluit heeft de directeur DJT in juni 2015 het juridisch standpunt gevraagd van de federale politie. Zo vroeg hij of zijn functiebeschrijving en profielvereisten van directeur alsook de erin opgesomde opdrachten en zijn functionele bevoegdheid over de LWTP, gelet op de Wet van 26 maart 2014 houdende optimalisatiemaatregelen voor de politiediensten[29], actueel nog steeds van toepassing zijn.

82. Uit het antwoord dat de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie hierop ontving van de juridische dienst van de federale politie blijkt dat dit ministerieel besluit thans niet meer van toepassing is. Als reden hiervoor wordt gesteld dat de functie van directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie als gevolg van de optimalisatie thans geen mandaatfunctie meer is.

2.4. Analyse van de interviews

2.4.1. De beweegredenen voor de initiatieven

2.4.1.1. De gerechtelijke directeurs

83. Uit het onderzoek blijkt dat initiatieven ontstaan omdat hetzij de korpschef van de politiezones zelf of de autoriteiten wensen dat er meer tussenkomsten tot sporenopname plaatsvinden. Afhankelijk van de lokale verzuchtingen enerzijds en de mogelijkheid van het LWTP om hieraan al dan niet te voldoen anderzijds, ontstaan er dan initiatieven. Ze ontstaan dus als het ware organisch en worden dan ook als gevolg van deze organische dynamiek vrij verschillend volgens eigen behoeften ingevuld op het vlak van opleiding, logistiek, allocatie,…

84. Sommige gerechtelijke directeurs menen dat sporenopname inzake diefstallen in woningen zonder geweld geen gespecialiseerde politietaak is en derhalve ook vanuit de basispolitiezorg zou moeten kunnen afgehandeld worden. Indien dit vanuit de lokale politie wordt gedaan, biedt dit eveneens tal van voordelen. In de eerste plaats zullen er meer sporen worden opgenomen doch hierbij wordt automatisch de kanttekening geplaatst dat het risico op niet-bruikbare sporen zal toenemen en dus in tweede lijn, lees op het LWTP, tot een hogere werklast zal leiden die daarenboven nutteloos is. Een gedegen sporenherkenning vanuit de eerste lijn is in die optiek sterk aangewezen. Systematisch sporen opnemen bij een diefstal in een woning wordt als onzinnig beschouwd.

85. Een ander vaak vermeld voordeel dat bij dergelijk initiatief aangehaald wordt, is een betere wisselwerking tussen enerzijds het tactische onderzoek en anderzijds het technische onderzoek. Daarenboven draagt dit eveneens bij tot een verhoging van het sporenbewust optreden vanuit de eerstelijnspolitie. Tevens kunnen dergelijke initiatieven, vanuit een procesmatige invalshoek bekeken, bijdragen tot een meer integrale aanpak van het fenomeen. Het feit dat het personeel van het LWTP meer tijd krijgt om zich toe te leggen op de meer gespecialiseerde aspecten van het labowerk werd eveneens naar voren geschoven als voordeel.

86. Als mogelijke bedreiging wordt aangehaald dat het terreinverlies dat gepaard gaat met dergelijke initiatieven op termijn zou kunnen leiden tot een verlies van expertise. Diefstallen in woningen zijn immers op het vlak van omvang de meest voorkomende feiten.

---

[29] *BS* 31 maart 2014.

87. Uit het onderzoek bleek dat een aantal gerechtelijke directeurs het idee van bovenzonale samenwerking genegen was, al dan niet met een structurele inbedding van de personele capaciteit in de schoot van het LWTP.

2.4.1.2. De afdelingshoofden van de LWTP van de FGP's

88. De LWTP werden geconfronteerd met het gegeven dat sommige beleidsmakers de tussenkomsten van het LWTP wilden verhogen tot zelfs 100% in bepaalde politiezones. Hierop ingaan was voor de meeste LWTP onmogelijk gelet op hun personeelsformatie, die zelfs in een aantal gevallen zeer deficitair was. Door het feit dat bepaalde politiezones een hogere sporenopname wensten enerzijds en de LWTP hieraan niet altijd konden voldoen anderzijds, gingen bepaalde politiezones dan ook met eigen personeel sporen opnemen.

89. Dergelijke initiatieven blijken reeds jaren te bestaan en actueel worden ze nog steeds genomen. Sommige initiatieven werden ondertussen reeds beëindigd of er gaan stemmen op om ze te beëindigen. Ook werden er vrij recentelijk nog initiatieven genomen.

90. Binnen deze initiatieven blijkt er een grote variatie te zijn, zowel op het vlak van opleiding als wat betreft de operationele invulling ervan. In sommige politiezones worden de sporen opgenomen door personeel van interventie, in andere politiezones gebeurt dit door personeel van de recherche. In bepaalde politiezones is sporenopname zelfs een exclusieve taak geworden voor bepaalde personeelsleden. Een zeer ver doorgedreven voorbeeld van een recent initiatief is dat van de politiezone Antwerpen. Vanuit de politiezone werden acht personeelsleden fysiek ingezet in het LWTP en zij streven ernaar om bij elke diefstal in een woning ter plaatse te gaan. De door hen opgenomen sporen worden ook door henzelf volledig verwerkt. Zij staan dus in voor het volledige proces. Eenzelfde initiatief werd ook enkele jaren geleden genomen in de politiezone Charleroi doch werd onlangs beëindigd. Het voorbeeld van de structurele inbedding van personeel van de lokale politie in de schoot van het LWTP wordt door velen als een 'best practice' beschouwd.

91. Het systematisch ter plaatse gaan bij elke diefstal in een woning om sporen op te nemen, wordt echter vanuit het LWTP beschouwd als een irrationele inzet van personeel. Het doel van sporenopname moet immers zijn dat er bruikbare sporen worden gevonden. De ervaring is dat niet op elke diefstal in een woning bruikbare sporen kunnen gevonden worden. Het is dus de kunst om enkel naar die diefstallen te gaan waar je net wel bruikbare sporen kan vinden en derhalve ook nuttig werk kan verrichten. Hiervoor is een goede sporenherkenning van cruciaal belang. Vanuit de LWTP wordt op deze sporenherkenning de nadruk gelegd en werden ook initiatieven genomen om personeel vanuit de politiezones hiervoor te sensibiliseren.

92. In de politiezones waar er initiatieven genomen werden kan gesteld worden dat er meer aandacht ontstaat om sporenbewuster te handelen. Tevens blijken de personeelsleden meer van elkaar te leren omdat verschillende functionaliteiten hierdoor met elkaar in aanraking komen en zo elkaars werk leren kennen. Een ander voordeel is ontegensprekelijk het feit dat er meer sporen worden opgenomen doch onmiddellijk wordt daarbij de kanttekening geplaatst dat er ook meer onbruikbare sporen worden opgenomen die op het vlak van exploitatie voor extra werk zorgen op het LWTP zelf.

93. Als nadeel bij dergelijke initiatieven wordt vaak aangehaald dat het personeel van het LWTP hierdoor expertise zou kunnen verliezen. Dit is echter geen unanieme visie omdat sommigen stellen: *"het is zoals fietsen, eens je dit geleerd hebt, verleer je dit nooit meer."* Een

ander aangehaald nadeel is dat er vaker onbruikbare sporen worden binnengebracht op het LWTP, wat, zoals reeds gezegd, leidt tot extra en daarenboven nutteloos werk op het LWTP.

2.4.1.3. De korpschefs van de lokale politiezones

94. Het feit dat er op lokaal vlak initiatieven genomen werden om zelf aan sporenopname te doen, heeft hoofdzakelijk te maken met het gegeven dat men meer technische vaststellingen wenste dan diegene die tot dan toe werden uitgevoerd door het LWTP. Het parket lag in een aantal arrondissementen mee aan de basis van deze verzuchting. Aangezien het LWTP deze verzuchting om capaciteitsredenen niet aankon, werd overgegaan tot deze initiatieven. De wijze waarop die initiatieven tot stand zijn gekomen is echter heel divers op het vlak van aanwerving, opleiding, operationele inzet, plaats van tewerkstelling. Tevens zijn er in bepaalde politiezones interzonale samenwerkingsverbanden tot stand gekomen alsook structurele detacheringen in de schoot van het LWTP.

95. Over het algemeen kan gezegd worden dat in de politiezones waar men initiatieven heeft genomen, deze eerder als positief worden ervaren dan als negatief. Voor het slachtoffer van een woninginbraak werden voordelen aangehaald zoals kortere wachttijden, de perceptie dat men het feit 'au sérieux' neemt. Een ander voordeel is dat de dekkingsgraad verhoogt en dat er meer betrokkenheid is bij het feit. Als nadeel wordt aangehaald dat sommige personeelsleden na een bepaalde tijd afhaken en geen sporen meer wensen op te nemen. Dit is een probleem omdat je enerzijds investeert in die mensen maar niet altijd de verwachte 'return on investment' verkrijgt. Als bedreiging bij dergelijke initiatieven geeft men aan niet zeker te zijn waar het verhaal eindigt. Aanvankelijk begon men bijvoorbeeld met enkel diefstallen in woningen zonder geweld, daarna kwamen ook de diefstallen in handelszaken erbij. Sommige korpschefs stellen zich de vraag wanneer de diefstallen met geweld erbij zullen komen.

96. De korpschefs van de politiezones waar men initiatieven heeft genomen vinden het belangrijk om zo veel mogelijk over te gaan tot technische vaststellingen. Er zijn echter eveneens korpschefs die menen dat dit absurd is.

97. Sommige korpschefs menen dat sporenopname een taak is voor het LWTP en willen derhalve niet meegaan in die initiatieven van sommige van hun collega's. Of sporenopname binnen die initiatieven te beschouwen valt als een gespecialiseerde politietaak, daarover hebben de meeste korpschefs een genuanceerde visie. Er zijn ook korpschefs die resoluut tegen dergelijke initiatieven zijn en zij beroepen zich hiervoor op het feit dat sporenopname een wettelijke taak is van de LWTP.

2.4.1.4. De focusgroepen

98. Zoals reeds vermeld in de onderzoeksverrichtingen, werden de focusgroepen overwegend samengesteld uit personeelsleden van de lokale politie die effectief overgaan tot sporenopname omdat in hun politiezone dat initiatief werd genomen. Vaak worden die personeelsleden *technische vaststellers* genoemd en afhankelijk van politiezone tot politiezone behoren deze personeelsleden tot de functionaliteit lokale recherche of interventie. In sommige politiezones bleken deze initiatieven reeds jaren te bestaan, in andere zijn ze recentelijk opgestart of ondertussen weer stopgezet. De wijze waarop deze initiatieven invulling kregen of krijgen verschilt van politiezone tot politiezone. Hieronder wordt getracht vooral de rode draad doorheen deze initiatieven weer te geven zoals meegedeeld binnen de focusgroepen.

99. Binnen de focusgroepen werd vaak aangehaald dat men dacht dat de beweegredenen om dergelijke initiatieven te nemen te maken hadden met enerzijds een capaciteitsgebrek vanuit

het LWTP of een beleidsbeslissing van de autoriteiten. Ook dat men een betere dienstverlening naar de slachtoffers wilde werd aangehaald als argument.

100. Over het algemeen kan gesteld worden dat men binnen de focusgroepen niet echt te vinden is voor het principe om op elke diefstal in een woning sporen op te nemen. Het belangrijkste is dat de sporenopname vooral zinvol moet zijn en zeker geen paraplusysteem. Om hierover te oordelen, moet je wel ter plaatse een evaluatie uitvoeren. Vaak wordt dergelijke evaluatie benoemd als sporenherkenning die dan ook vaak als goede praktijk wordt beschouwd. Dergelijke evaluatie of sporenherkenning, gevolgd door al dan niet sporenopname, kan best gebeuren door een kleine groep vrijwilligers. Verplichte aanduiding van personeelsleden die sporen moeten opnemen, wat in bepaalde politiezones gebeurt, is niet aangewezen. De sleutel tot succes ligt binnen de focusgroepen vooral op volgende aspecten: 1) vrijwilligheid, 2) kleine groep, 3) goede opleiding en 4) goede feedback. Ook wordt vaak aangehaald dat er dient gefilterd te worden op basis van criteria, bijvoorbeeld in de vorm van een sporenaanwijzer of een checklist. De zinvolheid om sporen op te nemen is immers afhankelijk van verschillende factoren zoals ondergrond, aantal aanwezigen in de woning, weersomstandigheden, tijdstip van het feit,...Wanneer het slachtoffer een gemotiveerde uitleg krijgt waarom sporenopname op dat moment niet zinvol is, dan wordt dit door het slachtoffer meestal wel aanvaard. Een goede communicatie is hierbij wel een noodzakelijke voorwaarde.

101. Als voordelen van dergelijke initiatieven, weliswaar vertrekkende vanuit het gegeven dat ze op basis van vrijwilligheid tot stand zijn gekomen alsook ingebed zijn in een relatief beperkte groep, worden vaak volgende elementen aangehaald. Sowieso wordt de dekkingsgraad verhoogd. Daarnaast heb je de betrokkenheid met het slachtoffer en de betere kennis van de ‘lokale crime scene’. De contacten met het slachtoffer verlopen ook makkelijker. Tevens wordt vaak aangehaald dat dergelijke initiatieven intern de politiezone voordelen met zich meebrengen. Indien de technische vaststellers deel uitmaken van de lokale recherche benaderen zij de ‘crime scene’ zowel vanuit tactische als vanuit technische hoek. De technische vaststellers die de sporen opnemen zullen vaak belast worden met het verder onderzoek naar de diefstal. Zo gebeurt het soms dat men zegt dat de dader bijvoorbeeld drager was van een rode muts. Middels een goede kennis van de lokale daders is het niet onmogelijk dat men bijvoorbeeld iemand (her)kent met een rode muts die als potentiële verdachte in beeld komt. Ook de communicatielijnen tussen de eerste vaststellers (lees interventie) en de technische vaststellers zijn veel korter waardoor informatie-uitwisseling veel sneller en informeler kan gebeuren.

102. Op het vlak van nadelen wordt zeer vaak aangehaald dat indien men personeelsleden verplicht om sporen op te nemen, dit echt wel niet aangewezen is. Men onderbouwt dit door te stellen dat sporenopname eigenlijk een zeer dankbare materie is voor personeelsleden die niet willen werken. Als je niets wil vinden omdat het je niet interesseert, dan zal je ook niets vinden of je neemt een spoor op zo’n manier op dat het niet meer bruikbaar is voor verdere exploitatie. Personeelsleden van de LWTP die deel uitmaakten van de focusgroepen gaven ook als nadeel aan dat zij door dergelijke initiatieven mogelijk een deel van hun expertise zouden kunnen verliezen. Sommigen stellen dat dit niet echt aan de orde is omdat sporenopname iets is zoals fietsen. Eens geleerd, verleer je dit nooit. Daarbij wordt dan wel de kanttekening geplaatst dat je het wel moet kunnen leren en dat je ook van je fouten moet kunnen leren. Hierbij stellen sommige personeelsleden van het LWTP zich toch wel vragen bij de nieuwe instroom in de LWTP. Wanneer deze personeelsleden na hun opleiding mutatie maken naar een LWTP en geen praktijkervaring kunnen opdoen bij diefstallen en dan plots met bijvoorbeeld een moord geconfronteerd worden, stellen sommigen zich daar toch wel vragen bij, niet het minst of zij dan wel kwaliteitsvol kunnen optreden en geen cruciale vingersporen zullen *wegborstelen*.

2.4.1.5. De directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie

103. De reden voor het ontstaan van dergelijke initiatieven heeft vooral te maken met een capaciteitsgebrek bij de LWTP gekoppeld aan de opname van diefstallen in gebouwen in de zonale veiligheidsplannen. Om dit capaciteitsgebrek te duiden, wordt verwezen naar het verleden. Bij de oprichting van de geïntegreerde politie werden de LWTP ondergebracht bij de federale gerechtelijke politie. Sinds jaren kampen de LWTP al met een capaciteitsprobleem. Een mogelijke verklaring voor dit capaciteitsprobleem is te wijten aan het feit dat personeelsleden van de LWTP worden gerekruteerd op basis van diploma. Actueel is mobiliteit meer een interne verschuiving geworden dan effectief een instroom van nieuwe personeelsleden.

104. Bij de denkoefening in het licht van de nieuwe organieke tabellen (OT3) heeft men dit gedaan vanuit de visie om te komen tot een volledig operationeel kader met zowel een basiskader, een middenkader, een gespecialiseerd middenkader als een officierenkader. Hierbij is het de bedoeling om het takenpakket te diversifiëren in functie van de verschillende kaders waarbij de vraag kan gesteld worden of het naar de toekomst toe wel echt noodzakelijk is om gespecialiseerd personeel in te zetten voor sporenopname bij diefstallen? De visie is dan ook om diefstallen naar de toekomst toe te laten uitvoeren door het basiskader en het personeel hiervoor te rekruteren binnen de politie en dus geen CalogB-personeel met bijzondere specialisatie aan te werven voor diefstallen.

105. Het capaciteitsdebat is steeds een moeilijk *'item'* geweest vermits er politiezones zijn die vragen dat er steeds personeel van het LWTP naar diefstallen gaat. Systematisch personeel van het LWTP naar diefstallen laten gaan, is echter een verspilling van capaciteit. Wanneer personeel van het LWTP gevraagd wordt om ter plaatse te komen, dient het criterium te zijn dat de tussenkomst nuttig wordt geacht en dat nutteloze tussenkomsten derhalve dienen vermeden te worden. Dit laatste is een lokale aangelegenheid en dus een taak van de gerechtelijke directeur die hiervoor overleg dient te plegen met zijn partners. Tussenkomsten van het LWTP dienen gebaseerd te zijn op criteria. Met criteria raken we aan aspecten van kwaliteit en daarom wordt dit verder behandeld in de rubriek kwaliteitsgaranties inzake sporenopname (zie *infra*).

106. De Algemene Directie Gerechtelijke Politie van de federale politie blijft voorstander om sporenopname in de schoot te houden van de federale politie (lees LWTP). Deze visie werd bevestigd op een strategisch seminarie van 19 en 20 november 2014 van de Algemene Directie Gerechtelijke Politie[30]. Op dat strategisch seminarie werd o.a. door de gerechtelijke directeurs gezamenlijk beslist dat sporenonderzoek op de plaats van een diefstal in een woning een dekkingsgraad van minstens 40% zou moeten behalen. Dit vereist een kwalitatieve beoordeling van de opportuniteit van een sporenonderzoek ter plaatse. Aangezien sporenonderzoek gespecialiseerde steun betreft ten voordele van de lokale politie, zullen de gerechtelijke directeurs erover waken dat de lokale politie geen nieuwe initiatieven inzake sporenopname moet nemen. Dit is echter slechts mogelijk mits de noodzakelijke middelen ter beschikking worden gesteld. Indien er alsnog nieuwe initiatieven zouden ontstaan, dan zullen deze *ad hoc* worden bekeken.

107. De algemene visie is dat DJT vooral moet nagaan waar nuttig kan afgestapt worden en hiervoor een bepaald quotum of afstappingspercentage bepaalt. De invulling van dit percentage is dan een taak voor de federale politie doch als men op lokaal vlak een hoger

[30] Zie nota DJT-2015/400 d.d. 26-02-2015.

tussenkomstpercentage wil, dan zou dit ingevuld kunnen worden door de lokale politie. Dergelijke samenwerking moet dan geformaliseerd worden d.m.v. een SLA bijvoorbeeld. DJT heeft actueel geen initiatieven genomen om bijvoorbeeld een standaard SLA te ontwikkelen. Wel heeft DJT de conceptie van een erkenningsdossier inzake de opleiding *technische vaststeller diefstallen* behartigd. De directeur DJT meent dat als de OT volledig is opgevuld, er *de facto* minder nood/behoefte zal zijn aan initiatieven. Het omvormen van het permanentiesysteem zou ook capaciteitsbesparend kunnen werken. Aangezien de meeste afstappingen gebeuren buiten de reguliere diensturen, betekent dit dat LWTP zichzelf meer zouden moeten bekijken als een interventiedienst ten dienste van de klant (lees slachtoffer) en de aanvragende politiezone. Dergelijke visie impliceert evenwel een cultuuromslag.

108. Wat het erkenningsdossier betreft, is het zo dat dit tot stand kwam nadat er in 2013 een oplijsting werd gemaakt van de verschillende initiatieven zowel op het vlak van opleiding als op het vlak van de verdere exploitatie van de sporen. Er bleek nood aan een opleiding omdat er te veel verschillen waren. Zo bleek zelfs dat men ter zake opleidingen ging volgen in het buitenland. De directeur DJT vindt dat alle opleidingen steeds dienen te gebeuren onder auspiciën van DJT met het oog op kwaliteitscontrole alsook dat alle sporen verplicht via LWTP moeten passeren. Verder bleek ook dat personeelsleden vanuit de lokale politie, nadat ze een opleiding hadden gekregen, plots afhaakten en dus niet meer inzetbaar waren voor opdrachten van technische politie.

109. Wanneer gevraagd wordt of dergelijke initiatieven voordelen bieden, blijkt dit zo te zijn. De verhoogde dekkingsgraad alsmede de verhoging van de identificaties worden hierbij aangehaald. Tevens krijgt men binnen de LWTP meer ruimte om de significante misdrijven[31] te behandelen. Het contact tussen LWTP en de lokale politie wordt hierdoor intenser en beter en ook het signaal dat naar de slachtoffers wordt gegeven is niet te onderschatten. Dergelijke initiatieven kunnen ook bijdragen tot rekrutering van potentiële nieuwe medewerkers binnen de LWTP. Eveneens wordt de bewustwording rond het belang van sporen binnen de politie hierdoor vergroot en leidt dit tot een betere integratie van de sporen binnen het recherchewerk alsook tot een zeer brede verspreiding van de ‘knowhow’.

110. Naast de hierboven aangehaalde voordelen werd eveneens gepeild naar nadelen. Dergelijke initiatieven bieden geen garantie op een minimale gelijkwaardige dienstverlening noch voldoende garantie op kwaliteit. De ervaring leert dat opgeleide personeelsleden soms plots afhaken, waardoor de continuïteit in het gedrang komt. Het leidt eveneens tot meer binnenwerk op het LWTP en de eigen ‘knowhow’ of expertise kan hieronder lijden. Ook wordt gesteld dat het geen kerntaak betreft van de lokale politie en dus niet structureel is ingebed binnen de lokale politie, waardoor dergelijke initiatieven te vrijblijvend zijn, vaak in functie van eigen beschikbare capaciteit. Eveneens kan de exploitatie van sporen en overtuigingsstukken vertraging oplopen.

111. Of er bepaalde limieten zijn aan dergelijke initiatieven waarbij de vraag werd gesteld of bepaalde feiten of bepaalde soorten sporen *de facto* uitgesloten zijn, wordt gesteld dat er inderdaad limieten zijn. Dergelijke initiatieven kunnen enkel voor de niet significante misdrijven waarvoor geen bijzondere middelen vereist zijn. Het is de gerechtelijke directeur die dit echter moet bewaken en hiervoor afspraken dient te maken met de korpschefs en de gerechtelijke autoriteiten. Bovendien zijn die initiatieven ook gelimiteerd tot de afstappingen op de plaats delict. Voor werkzaamheden in de labo’s zelf zal men in de toekomst

[31] Met significante misdrijven worden de misdrijven bedoeld waarbij de fysieke integriteit van personen wordt geschonden.

geaccrediteerd moeten zijn conform de ISO 17025-norm. Voor meer informatie over deze ISO-norm wordt verwezen naar de rubriek *"accreditatie in het licht van de kwaliteit"* (*zie supra*).

112. DJT heeft als centrale directie buiten de ontwikkeling van het erkenningsdossier voor de opleiding van *technische vaststeller diefstallen* geen enkele rol vervuld met betrekking tot initiatieven die vanuit de lokale politie werden genomen om zelf aan sporenopname te doen. DJT heeft geen bijdrage geleverd bijvoorbeeld op het vlak van selectie- en/of aanwervingscriteria, noch bij het opstellen van een protocol of een SLA dat als standaard zou kunnen aangewend worden. Wanneer er vragen komen vanuit de LWTP, zal DJT punctueel steun leveren door adviezen te verstrekken en 'best practices' ter beschikking te stellen.

2.4.2. Kwaliteitsgaranties inzake sporenopname

2.4.2.1. De gerechtelijke directeurs

113. Teneinde de kwaliteit inzake sporenopname te waarborgen, wordt opleiding als een *conditio sine qua non* beschouwd. Het verplicht aanduiden van personeel om sporen op te nemen wordt niet beschouwd als een goede praktijk in het licht van een kwalitatieve sporenopname. Een kwalitatief spoor wordt beschouwd als een spoor dat bruikbaar is, alsook relevant voor de *case*. Het monitoren van de kwaliteit van het volledige proces van sporenopname wordt beschouwd als een taak van het afdelingshoofd LWTP, doch dit kan geoptimaliseerd worden.

2.4.2.2. De afdelingshoofden van de LWTP van de FGP's

114. Net zoals de gerechtelijke directeurs geven de afdelingshoofden van de LWTP aan dat kwaliteit inzake sporenopname niet los kan gezien worden van een gedegen opleiding. Vroeger was er geen uniformiteit in de opleidingen die vanuit de LWTP verstrekt werden aan de lokale politie, actueel is dergelijke opleiding vervat in een erkenningsdossier en wordt dit als positief ervaren.

115. Kwaliteitsbewaking van de binnengebrachte sporen kan op twee manieren gebeuren, enerzijds de meer beheersmatige controle vanuit de databank LIS en anderzijds de rechtstreekse feedback aan de persoon die de sporen binnenbrengt op het LWTP. De beheersmatige feedback is niet echt structureel ingebed en gebeurt dus maar af en toe. Indien er een structurele feedback wordt gegeven aan de korpschefs, is het niet duidelijk wat daarmee gedaan wordt. Een afdelingshoofd LWTP stelde zelfs dat in geval van feedback over bepaalde individuen daar eigenlijk weinig tot niets mee gebeurt op het vlak van individuele bijsturing of maatregelen. Nochtans, zo wordt gesteld, zouden de afdelingshoofden LWTP in dit proces een (bij)sturende rol kunnen vervullen. De meeste feedback wordt rechtstreeks gegeven bij het binnenbrengen van de sporen op het labo. Indien dit gebeurt door de persoon die de sporen zelf heeft opgenomen, is deze feedback nuttig, doch in een aantal gevallen worden de sporen door een bode binnengebracht. In dergelijk geval is feedback aan die persoon een maat voor niets.

116. In sommige politiezones werden personeelsleden verplicht om sporen op te nemen. Het verplichten van dergelijke taken, vooral wanneer de persoon in kwestie hierin niet geïnteresseerd is, staat zeker niet garant voor kwaliteit. Wanneer gepolst wordt naar de kwaliteit van sporen, wordt meestal verwezen naar sporen die voldoen aan normen zoals bijvoorbeeld voldoende typica. Een kwalitatief spoor is alleszins een bruikbaar spoor en relevant, ongeacht of het zichtbaar is of latent.

117. Een ander probleem dat de afdelingshoofden LWTP aankaarten is het logistieke aspect. Sommige afdelingshoofden zien met lede ogen aan welk materiaal men op lokaal vlak

soms kan aankopen alsook hoe snel dit wel gaat, in tegenstelling tot de logge procedures bij de federale politie. Sommige LWTP zitten zelfs zonder borstels.

2.4.2.3. De korpschefs van de lokale politiezones

118. Vaak wordt aangehaald dat kwaliteit het best kan gegarandeerd worden indien de groep van personeelsleden die sporen opneemt klein wordt gehouden en bij voorkeur bestaat uit vrijwilligers. Naast dit gegeven wordt ook het aspect opleiding weerhouden als noodzakelijke voorwaarde voor kwaliteit. Indien je sporenopname korpsbreed zou laten uitvoeren, dan heb je onvoldoende feiten om ter zake expertise te verwerven.

119. De meeste korpschefs geven aan dat er geen structurele opvolging is van het volledige proces inzake sporenopname. Het wordt dus niet echt gemonitord via stuurborden. Als er een kwaliteitsbewaking is, dan blijft die eerder beperkt tot een punctuele opvolging door bijvoorbeeld een OGP van wacht. Zijn rol is dan vooral beperkt tot de toepassing van de sporenwijzer. De sporenwijzer is een document waarop men zich kan baseren om te beslissen of er überhaupt sporen kunnen worden opgenomen gelet op bijvoorbeeld de ondergrond. Zo was er een korpschef die verwees naar het bestaan van die sporenwijzer die op het terrein wordt toegepast, doch wanneer op dat moment de sporenwijzer zelf werd getoond aan twee interventieagenten, bleken zij de sporenwijzer niet te kennen.

120. Over het principe van gelijkwaardige dienstverlening blijkt er geen discussie. Men is immers de mening toegedaan dat elk slachtoffer recht heeft op een gelijkwaardige dienstverlening. Theoretisch zit men op dezelfde golflengte doch wat betreft de praktische invulling van dit begrip, verschilt men wel van mening. Zo zijn er korpschefs die systematische sporenopname ideaal vinden, terwijl anderen dat ronduit absurd vinden. Er zijn korpschefs die aan dit proces een aspect nazorg verbinden, zoals slachtofferbejegening, en het daarom vooral in eigen beheer willen houden. Andere korpschefs menen resoluut dat sporenopname een proces is van gespecialiseerde steun en dus niet behoort tot het takenpakket van de lokale politie. Andere korpschefs zien dan weer de meerwaarde van een interzonale samenwerking, zelfs tot op provinciaal niveau. Als voorbeeld van dergelijk samenwerkingsverband werd door een korpschef naar de aanpak van videoverhoren verwezen waarbij gesteld werd dat dit toch ook zou kunnen voor het opnemen van sporen. Het feit dat er thans verschillen zijn, wordt wel erkend en indien er een norm zou worden opgelegd, zou dit best een nationaal opgelegde norm zijn.

2.4.2.4. De focusgroepen

121. Binnen de focusgroepen meent men dat om een bepaald niveau van kwaliteit te behalen, men hiervoor toch dient opgeleid te zijn en daarenboven moet men zich hier ook op vrijwillige basis voor engageren. Daarnaast moet men om een bepaald niveau van expertise enerzijds te bereiken en anderzijds te behouden, regelmatig sporen kunnen opnemen. Idealiter wordt de groep van technische vaststellers om die reden dan ook best klein gehouden.

122. De wijze waarop de initiatieven zelf worden ingevuld, verschilt van politiezone tot politiezone. Zo zijn er politiezones waar iedereen van interventie sporen hoort te kunnen opnemen, in andere politiezones heeft men een beperkte groep opgeleid die deze taak cumuleert met andere taken. Tevens zijn er politiezones die een aantal personeelsleden tewerkstellen in het LWTP die dan exclusief sporenopname doen voor hun eigen politiezone. Zij verwerken hun eigen sporen dan ook van A tot Z, m.a.w. zij staan in voor het volledige proces en gebruiken hiervoor de informaticasystemen van de federale politie. Hun navolgende processen-verbaal worden in Feedis gemaakt. In de andere gevallen worden de sporen

binnengebracht op het LWTP en zijn het dus de personeelsleden van het LWTP die deze verder exploiteren. Het binnenbrengen van deze sporen varieert ook van politiezone tot politiezone. Soms zijn het de technische vaststellers zelf die hun eigen sporen binnenbrengen en dan kan er ook onmiddellijk feedback gegeven worden. In een aantal andere politiezones worden de sporen eerst verzameld en dan door een 'bode' naar het LWTP overgebracht. In dat geval heeft feedback weinig zin. Structurele feedback door leidinggevenden over het volledige proces blijkt niet geïnstitutionaliseerd te zijn. Wat betreft de samenwerking met het LWTP blijkt dat deze ten zeerste geapprecieerd wordt.

123. Binnen de focusgroepen is men de mening toegedaan dat sporenopname vooral zinvol moet zijn. Zinvol wordt gedefinieerd als sporen die kunnen leiden tot identificaties en die dus afkomstig zijn van de daders. Een beleidsregel die stelt dat men op elk feit een spoor moet vinden, is niet aangewezen.

2.4.2.5. De directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie

124. Zoals reeds eerder aangehaald door de directeur DJT, dienen tussenkomsten van het LWTP gebaseerd te zijn op criteria waardoor nutteloze tussenkomsten zo veel mogelijk vermeden kunnen worden. Het uitwerken van dergelijke criteria zou volgens de directeur DJT een taak kunnen zijn die is weggelegd voor zijn directie omdat er dan op een eenvormige wijze kan gewerkt worden. De uitwerking van deze criteria zou dan ter beschikking kunnen gesteld worden van de gerechtelijke directeurs om bijvoorbeeld op te nemen in SLA's.

125. Kwaliteitsbewaking van het volledige proces dient volgens hem te gebeuren door middel van accreditatie en audits, ringtesten[32], opleidingen en evaluaties en nationale normen.

126. Strategische analyses worden op niveau DJT niet gedaan wegens capaciteitsgebrek, zo stelt de directeur DJT. Daarnaast is het geven van feedback een gevoelig '*issue'*. Dit omdat indien DJT dergelijke feedback zou geven, ze in een spanningsveld komt met de autonomie van sommige gerechtelijke directeurs. DJT heeft dit in het verleden reeds aangeboden, doch de gerechtelijke directeurs zijn hiervoor geen vragende partij. Eigenlijk is deze problematiek van het spanningsveld groter dan enkel feedback inzake analyses. De problematiek is immers veel ruimer. Wanneer DJT bijvoorbeeld op basis van eigen analyses feedback geeft aan de LWTP over de werking, dan wordt dit door sommige gerechtelijke directeurs beschouwd als inmenging in hun autonomie. Voor sommige processen vragen gerechtelijke directeurs steun vanuit DJT, voor andere processen handelt men in bepaalde arrondissementen volledig autonoom. Als voorbeeld van een dergelijk ondersteunend proces wordt gerefereerd aan selectie-interviews voor de functie van labochef. DJT wordt hierbij niet betrokken, niettegenstaande ze hier toch een meerwaarde zou kunnen bieden, al is het maar om enige uniformiteit te bewaken bijvoorbeeld op het vlak van cultuur, competentie,…

[32] Bij ringtesten wordt eenzelfde staal naar verschillende laboratoria gestuurd, die elk op hun beurt dit staal analyseren. Het is niet vooraf geweten welke verbindingen aanwezig zullen zijn, noch zijn de verwachte concentraties gekend. Ieder labo stuurt dan zijn resultaten naar de organisator. De resultaten worden door de organisator statistisch verwerkt en de algemene resultaten worden aan de deelnemers gedistribueerd (samen met de waardering van de eigen resultaten). De correctheid van het eigen resultaat wordt uitgedrukt in een z-score. Een z-score tussen -2 en +2 wordt als goed aanzien, z-scores tussen -3 en -2 of +2 en +3 worden als twijfelachtig aanzien, alles daarbuiten wordt als slecht beschouwd. Vanuit de accreditatie wordt verwacht dat er een degelijke oorzaakanalyse en eventueel structurele verbeteracties opgestart worden bij z-scores buiten de -2 en +2 zone. Bron: http://www.fytolab.com/nl/faqs.

127. Verdergaand op dit functioneel gezag en de problematiek waarmee DJT te maken heeft, wordt verwezen naar volgend voorbeeld. Bij de plannen van een nieuwbouw adviseert DJT dat de deuren bijvoorbeeld 90 cm breed moeten zijn. Dit kan 'overruled' worden door de Regie der Gebouwen. Een ander voorbeeld is, wanneer DJT adviseert dat de ruimte voor een bepaald lokaal een oppervlakte behoeft van X vierkante meter, dit plots door tussenkomst van de gerechtelijke directeur verkleind wordt.

128. In het licht van het accreditatiedossier wordt actueel een analyse gemaakt van de *huidige toestand* van de LWTP om deze af te toetsen aan de *gewenste toestand* conform de ISO 17025-norm. De doelstelling van deze analyse is o.a. om na te gaan voor welke taken het LWTP geen kwaliteit kan leveren waarbij deze dan finaal hetzij dienen te worden afgebouwd hetzij op centraal niveau dienen te worden gecentraliseerd. Hierbij wordt het voorbeeld aangehaald van bloedspatanalyse waarbij eraan gedacht wordt om dit niet in alle arrondissementen te laten plaatsvinden maar naar een hoger niveau te centraliseren. Tevens kan er gediversifieerd worden qua uitvoering van taken doch dan kom je op het terrein van het functioneel gezag. Bepaalde arrondissementen doen een beroep op bijvoorbeeld externe grafologen, andere arrondissementen doen dit dan weer binnen de schoot van de LWTP. Ook hier zou je eraan kunnen denken om de grafoloog op centraal niveau te plaatsen en dus niet meer in de arrondissementen. De directeur DJT stelt dat er nationaal gezien voldoende personeel is maar dat het vooral een kwestie is dat DJT en de LWTP zich goed organiseren. In deze optiek moet dan afgestapt worden van het principe dat alles in alle arrondissementen kan gedaan worden maar dat het dienstenaanbod gediversifieerd wordt aangeboden. Ook de optelsom van alle permanentiediensten betekent een overschot aan capaciteit.

129. Wat de functionele bevoegdheid van de directeur DJT betreft, wordt gesteld dat de bevoegdheidsdriehoek tussen de gerechtelijke directeur, de directeur DJT en de Algemene Directie Gerechtelijke Politie alleszins niet duidelijk is. Ter illustratie van de onduidelijkheid over de invulling van het begrip *functionele bevoegdheid van de directeur DJT* heeft de directeur DJT aan de juridische dienst van de federale politie in mei 2015 een formeel standpunt gevraagd. Deze onduidelijkheid werd reeds eerder besproken in het punt *"De functiebeschrijving van de directeur DJT."*

130. Wanneer gepeild wordt naar een formeel begrippenkader inzake sporenopname, blijkt dat er geen algemeen aanvaard begrippenkader bestaat. Nochtans werden bij deze vraag een aantal begrippen vernoemd die in de loop van huidig onderzoek meermaals door verschillende respondenten werden gehanteerd. We sommen hier de belangrijkste op zoals: *technische politie, wetenschappelijke politie, sporenopname, sporenonderzoek, afstappingsgraad, tussenkomstgraad, dekkingsgraad, bruikbaar spoor, nuttige tussenkomst, identificatie, …*

131. Ondanks dit ontbrekende begrippenkader stelt de directeur DJT hier toch wel een belangrijke rol in te kunnen vervullen zodat de begrippen duidelijk gedefinieerd kunnen worden. Als voorbeeld wordt verwezen naar het begrip identificatie dat thans op verschillende wijze kan worden ingevuld. Ter illustratie werd de vraag gesteld hoeveel identificaties een volledige hand met 5 bruikbare vingerafdrukken oplevert. Betreft dit 1 identificatie van de persoon of 5 identificaties, namelijk 1 identificatie per vinger? Het antwoord is dat dit op verschillende manieren kan worden bekeken en dus zowel als 1 identificatie maar evengoed als 5 identificaties kan gemotiveerd worden. Op de vraag of dit begrippenkader in Europa reeds bepaald is, blijkt dit onduidelijk te zijn. Het begrip *technische en wetenschappelijke politie* is in

een Ministerieel Besluit[33] gedefinieerd doch gelet op het standpunt van de juridische dienst van de federale politie is dit Ministerieel Besluit thans niet meer van toepassing[34]. Het begrip identificatie wordt vernoemd in een cursus. Andere begrippen zoals dekkingsgraad, tussenkomstgraad, afstappingsgraad zijn niet echt bepaald. Naar de toekomst toe zal er ongetwijfeld een begrippenkader moeten komen en in dit kader wordt verwezen naar het CEN/TC 419[35] dat normen voor forensische processen wil ontwikkelen. België is hierin vertegenwoordigd. Om te besluiten wordt gesteld dat de meeste begrippen eigenlijk organisch zijn gegroeid.

132. Inzake samenwerking met het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie (NICC)[36] blijkt er periodiek overleg te zijn. Dit overleg kwam vooral tot stand omdat aangevoeld werd dat beide diensten wat naast elkaar werkten. Het beleid van beide diensten zou vooral moeten vertrekken vanuit complementariteit. De complementariteit kan vanuit verschillende invalshoeken bekeken worden bijvoorbeeld technisch *versus* wetenschappelijk of vanuit een procesmatige invalshoek waarbij het volledige proces in handen is van één dienst. Voor de procesmatige invalshoek wordt het voorbeeld gegeven van de vingerafdrukken. Dit is een proces dat volledig in handen is van DJT.

2.4.3. Gelijkwaardige dienstverlening

2.4.3.1. De gerechtelijke directeurs

133. Over het feit dat er gelijkwaardige dienstverlening moet zijn, is men het eens maar hoe dit bekeken moet worden is minder duidelijk. Er zijn gerechtelijke directeurs die vertrekken van een norm. Zo stelt men bijvoorbeeld dat er in 30 à 40% van de diefstallen in woningen een tussenkomst zou moeten zijn en dat die 30 à 40% dan ook de norm is. Wil men op lokaal vlak meer, dan moet men daar maar zelf in investeren. Vanuit deze optiek wordt de norm inzake gelijkwaardige dienstverlening bekeken vanuit een kwantitatieve invalshoek. Andere gerechtelijke directeurs menen dat gelijkwaardige dienstverlening moet vertrekken vanuit het proces zelf waarbij kwaliteit dient vooropgesteld te worden. In deze optiek wordt de norm dan weer bekeken vanuit het oogpunt kwaliteit.

---

[33] Ministerieel Besluit van 9 juli 2012 tot vaststelling van de functiebeschrijving van directeur van de directie van de technische en wetenschappelijke politie en de daaruit voortvloeiende profielvereisten, *BS* 20 juli 2012. Daarin staat:*" technische (= de opsporing, de ontwikkeling, de opneming en de bewaring van de sporen op de plaats van een misdrijf en op alle plaatsen of voorwerpen die ermee verband houden met het doel de sporen verder te exploiteren naar identificatie van de betrokkenen en/of het ophelderen van het verloop van het misdrijf; de gerelateerde beeldvorming van de plaats van het misdrijf) en wetenschappelijke politie (= de exploitatie van de sporen volgens wetenschappelijke technieken en methodes om er alle nuttige informatie uit te halen)".*

[34] Voor meer informatie wordt ook hier verwezen naar het punt *"De functiebeschrijving van de directeur DJT."*

[35] Zie verslag nr. 2015/1206: CEN/TC 419 handelt over normen in het kader van 'Forensic science services'. Het CEN/TC 419 handelt over het ganse proces van sporenopname vanaf de opname van het spoor tot het einde. Hierdoor wordt het ganse proces gestandaardiseerd binnen Europa. Tevens wordt eraan gedacht om hierover een kaderbesluit te schrijven.

[36] http://nicc.fgov.be/historiek. Als centrale instantie van het forensische onderzoek in België voert het NICC, op vraag van de bevoegde gerechtelijke overheden, forensische deskundigenonderzoeken uit, biedt het een belangrijke meerwaarde aan de gerechtelijke opdrachtgevers (magistratuur) en levert het kwaliteitsvol wetenschappelijk onderzoek af aan een breed gamma van opdrachtgevers. De primaire activiteit van het NICC is het uitvoeren van forensische expertises. Daarnaast wordt continu wetenschappelijk onderzoek verricht. Andere activiteiten van het NICC zijn: 1) opstellen en beheren van criminalistische databanken, 2) zorgen voor bijstand en advies aan de gerechtelijke autoriteiten, 3) voorzien in de opleiding van de gerechtelijke actoren en 4) *meewerken aan de wetenschappelijke coördinatie van de laboratoria voor Technische en wetenschappelijke politie*.

2.4.3.2. De afdelingshoofden van de LWTP van de FGP's

134. Een dekkingsgraad van 100% wordt als onzinnig gezien. Men kan immers niet op alle diefstallen bruikbare sporen vinden. Om die reden zou het inbouwen van een filter, een gedegen sporenherkenning een goed idee zijn. Om de gelijkwaardigheid te vrijwaren, is men ook te vinden voor het idee van interzonale of suprazonale samenwerking. De structurele detachering vanuit de lokale politie in de schoot van het LWTP wordt eveneens als een goede praktijk ervaren. Wat het bepalen van een norm betreft, blijkt dit toch geen evidentie te zijn. Sommige afdelingshoofden LWTP hebben het aanvoelen dat zij soms ter plaatse gaan eerder voor het aspect slachtofferbejegening dan voor sporenopname.

2.4.3.3. De korpschefs van de lokale politiezones

135. Over het algemeen principe inzake gelijkwaardige dienstverlening, meer bepaald het feit dat elk slachtoffer dezelfde rechten zou moeten hebben in geval van een inbraak in de woning, bestaat geen twijfel bij de respondenten. Over de concrete invulling ervan blijken er verschillen te zijn en die worden ook niet gecontesteerd, integendeel, men erkent deze verschillen doch men vindt dan ook dat deze idealiter moeten worden weggewerkt. De verschillen variëren van korpschef tot korpschef. Sommigen vinden dat er op elke inbraak sporen moeten worden opgenomen, anderen vinden dat dit theoretisch ideaal zou zijn, doch stellen zich vragen rond de haalbaarheid daarvan. Andere korpschefs menen dat men ook de morele moed moet hebben om, mits gedegen communicatie, tegen een slachtoffer te zeggen dat er voor zijn *diefstal* geen sporenopname zal plaatsvinden. Dergelijke visie is vaak gekoppeld aan het werken met sporenteams die op de plaats delict nagaan of het überhaupt wel zinvol is om sporen op te nemen. Dergelijke sporenteams zouden volgens bepaalde korpschefs bovenzonaal kunnen geregeld worden. Een nationale norm zou volgens de meesten toch wel aangewezen zijn.

2.4.3.4. De focusgroepen

136. Binnen de focusgroepen blijkt dat slachtoffers het steeds appreciëren wanneer men in geval van een diefstal in de woning ter plaatse komt om sporen op te nemen.

2.4.3.5. De directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie

137. Een beleidsvisie waarbij men systematisch een beroep doet op de steun van het LWTP om bij elke diefstal in een woning ter plaatse te komen wordt gepercipieerd als een verspilling van capaciteit en middelen aangezien dit niet zal leiden tot meer bruikbare sporen. DJT vindt het wel belangrijk dat bij elke diefstal waar bruikbare sporen kunnen opgenomen worden, deze feiten effectief worden onderzocht. Dit vereist dan wel een beoordeling van de pertinentie van het ter plaatse komen van het LWTP in functie van de mogelijkheid op exploiteerbare sporen. Als minimale norm teneinde een gelijkwaardige dienstverlening te garanderen op het vlak van sporenopname meent DJT dat deze minimaal 40% zou moeten bedragen.

2.5. Cijfergegevens

2.5.1. Totaalbeeld van de diefstallen in woningen, de vatting ervan in LIS en de identificaties door de GID

138. Vanuit de directie DJB werd een bestand ontvangen van alle feiten van diefstallen in woningen in strikte zin voor het referentiejaar 2012. Dit bestand werd in de eerste onderzoeksfase gekruist met een bestand verkregen van DJT met tussenkomsten gevat in LIS inzake diefstallen in woningen voor hetzelfde referentiejaar. Deze 'cross-check' liet toe om per arrondissement een verhouding te bepalen van de tussenkomsten in LIS ten opzichte van de totaliteit van de diefstallen in woningen.

139. Vervolgens werd vanuit de dienst DJT/GID[37] een bestand ontvangen met alle notitienummers[38] van het referentiejaar 2012 beperkt tot de notitienummers 11, 17 en 18 en waaraan een identificatie werd gekoppeld. Ook dit bestand werd gekruist met het bestand van DJB waardoor de verhouding van het aantal identificaties ten opzichte van het totaal aantal feiten kon worden bepaald. Hierbij dient wel een belangrijke kanttekening geplaatst te worden met name dat dit de identificaties betreffen van dat moment. Identificaties zijn immers dynamisch in die zin dat er steeds kunnen bijkomen wanneer een verdachte wordt gedactyloscopeerd en daardoor een geautomatiseerde identificatie veroorzaakt met openstaande vingersporen. Een identificatie betreft hier een overeenkomst tussen een openstaand opgenomen spoor op een plaats delict met een referentiespoor van een verdachte binnen één notitienummer.

140. Aangezien de eerste onderzoeksfase plaatsvond vóór de hervorming van het gerechtelijk landschap werd dit overzicht gemaakt op basis van de oude structuur.

---

[37] De GID (gerechtelijke identificatiedienst) is een dienst die ressorteert onder DJT en de nationale gegevensbank van de gerechtelijke vingerafdrukken beheert. (http://www.polfed-fedpol.be/org/org_dgj_djt_nl.php).

[38] Een notitienummer is een uniek nummer in België waarmee een feit (lees misdrijf) gekend is bij een parket. Het notitienummer is opgebouwd uit een prefix gevolgd door het nummer van het proces-verbaal. Het prefix is opgebouwd uit 3 delen waarvan elk deel bestaat uit 2 karakters. Het eerste deel bestaat uit letters en verwijst naar het gerechtelijk arrondissement, het 2de deel bestaat uit 2 cijfers die verwijzen naar de misdrijfcode. Misdrijfcode 11 wijst op een diefstal met geweld of bedreiging, misdrijfcode 17 wijst op een diefstal met verzwarende omstandigheden (braak, inklimming, valse sleutels). Misdrijfcode 18 betreft een gewone diefstal. Het 3de deel verwijst naar de vaststellende politiedienst.

Arrondissement	Aantal feiten in 2012	Vatting van de feiten in LIS	Verhouding feiten in LIS t.o.v. het aantal feiten	Aantal identificaties volgens GID	Verhouding van identificaties t.o.v. het aantal feiten
Antwerpen	7956	2147	27,0	50	0,6
Aarlen	512	229	44,7	1	0,2
Brugge	1624	853	52,5	17	1,0
Brussel	13399	3253	24,3	122	0,9
Charleroi	6688	2004	30,0	42	0,6
Dendermonde	2238	1015	45,4	15	0,7
Dinant	958	283	29,5	11	1,1
Eupen	274	193	70,4	8	2,9
Gent	3374	1360	40,3	39	1,2
Hasselt	1826	298	16,3	4	0,2
Hoei	1094	587	53,7	8	0,7
Ieper	331	192	58,0	0	0,0
Kortrijk	1384	609	44,0	9	0,7
Leuven	1793	389	21,7	4	0,2
Luik	7778	2455	31,6	70	0,9
Marche-en-Famenne	446	172	38,6	1	0,2
Mechelen	1340	676	50,4	11	0,8
Bergen	3113	1230	39,5	20	0,6
Namen	1800	561	31,2	14	0,8
Neufchâteau	373	129	34,6	1	0,3
Nijvel	2805	576	20,5	12	0,4
Oudenaarde	530	313	59,1	9	1,7
Tongeren	1754	330	18,8	11	0,6
Turnhout	1505	560	37,2	8	0,5
Doornik	1810	802	44,3	29	1,6
Veurne	275	162	58,9	13	4,7
Verviers	1368	635	46,4	14	1,0
Totaal	**68348**	**22013**	32,2	**543**	0,8

Tabel 1: Overzichtstabel per arrondissement van de diefstallen in woningen, de vatting ervan in LIS alsook de identificaties.

2.5.2. De ‘workload’ van de LWTP in verhouding tot hun capaciteit

141. Via DJT werd een overzicht gekregen van de personeelsformatie van de LWTP d.d. 01/09/2014 zowel reëel als organiek voorzien. In dit overzicht werd evenwel geen rekening gehouden met eventuele affectaties. In het licht van dit onderzoek werd deze personeelsformatie geïntegreerd in een tabel waarin alle feiten van diefstallen in woningen zoals verkregen van DJB mee werden opgenomen. Dit werd gedaan om een zicht te krijgen op de gemiddelde theoretische ‘workload’ van elk personeelslid van het LWTP in de veronderstelling dat er voor elke diefstal in een woning een personeelslid van het LWTP zou afstappen op de plaats delict met het oog op sporenopname. Om de impact van de opschaling van de gerechtelijke arrondissementen op dat vlak te kunnen inschatten, werd een extra rij ingevoegd met het opgeschaalde arrondissement.

Arro + afdeling	Feiten in 2012	Organiek kader	Reëel kader op 1/9/14	Gemiddeld f eit per laborant
Brugge	1624	13	10,1	160,8
Ieper	331	7	5	66,2
Kortrijk	1384	10	11	125,8
Veurne	275	6	6,5	42,3
W-Vl	**3614**	**36**	**32,6**	**110,9**
Dendermonde	2238	13	10,6	211,1
Gent	3374	19	17	198,5
Oudenaarde	530	6	5	106,0
O-Vl	**6142**	**38**	**32,6**	**188,4**
Antwerpen	7956	35	28,8	276,3
Mechelen	1340	9	7,8	171,8
Turnhout	1505	9	6	250,8
Antwerpen	**10801**	**53**	**42,6**	**253,5**
Hasselt	1826	9	8	228,3
Tongeren	1754	9	7,1	247,0
Limburg	**3580**	**18**	**15,1**	**237,1**
Leuven	1793	9	5,5	326,0
Leuven	**1793**	**9**	**5,5**	**326,0**
Brussel	13399	56	50	268,0
Brussel	**13399**	**56**	**50**	**268,0**
Nijvel	2805	9	10	280,5
Nijvel	**2805**	**9**	**10**	**280,5**
Bergen	3113	18	16	194,6
Doornik	1810	11	11,8	153,4
Henegouwen Bergen/Doornik	**4923**	**29**	**27,8**	**177,1**
Charleroi	6688	22	14,8	451,9
Henegouwen Charleroi	**6688**	**22**	**14,8**	**451,9**
Dinant	958	6	6	159,7
Namen	1800	10	10	180,0
Namen	**2758**	**16**	**16**	**172,4**
Hoei	1094	6	3	364,7
Luik	7778	31	27	288,1
Verviers	1368	8	8	171,0
Luik	**10240**	**45**	**38**	**269,5**
Eupen	274	6	7	39,1
Eupen	**274**	**6**	**7**	**39,1**
Aarlen	512	7	4,6	111,3
Marche-en-Famenne	446	6	3,5	127,4
Neufchâteau	373	6	4	93,3
Luxemburg	**1331**	**19**	**12,1**	**110**
TOTAAL	**68348**	**356**	**304,1**	**224,8**

Tabel 2: Personeelscapaciteit LWTP in verhouding tot het aantal feiten van diefstallen in woningen

142. Uit bovenstaande tabel blijkt het verschil tussen het organieke personeelskader en de reële situatie[39]. Het organieke personeelskader is het kader dat voorzien is. In de huidige structuur van de arrondissementen zijn enkel de arrondissementen Eupen en Namen niet deficitair. Wanneer het aantal diefstallen in woningen wordt verdeeld over de reële capaciteit, dan blijkt dat het gemiddeld aantal feiten, strikt theoretisch bekeken weliswaar, enorm varieert

[39] In het onderzoek van het VCP inzake het dienstenaanbod van de centrale directies van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, kwam het VCP reeds tot de conclusie dat in al de onderzochte jaren (2008-2010) DJT in het oog springt vanwege haar lage inzetbare capaciteit waarbij tevens gesteld wordt dat het hierbij opvallend is dat een interne capaciteitsstudie die DGJ uitvoerde in 2003 voor DJT tot een analoge conclusie kwam.

van arrondissement tot arrondissement. Op niveau afdeling van de arrondissementen bekeken varieert dit van 39 feiten per personeelslid LWTP (laagste cijfer Eupen) tot 452 feiten per personeelslid LWTP (hoogste cijfer Charleroi). Verder wordt opgemerkt dat het arrondissement Eupen en het oude arrondissement Veurne theoretisch gezien het laagste aantal feiten per personeelslid LWTP heeft. Hierbij wordt de kanttekening geplaatst dat uit de interviews naar voor kwam dat in die arrondissementen het LWTP bijna altijd ter plaatse komt voor diefstallen in een woning.

3. CONCLUSIES

3.1. Vooraf

143. Tijdens huidig onderzoek werd zoveel relevante informatie ontvangen over de *coördinerende rol van de 'key-actoren' op het vlak van de labo's voor wetenschappelijke en technische politie* dat hierover eveneens conclusies kunnen getrokken worden. Zoals reeds in het voorwoord aangehaald, is gebleken dat de '*scope*' van dit onderzoek geen exclusiviteit van politie is maar dat er eveneens externe partners zoals het NICC opereren binnen dit domein. Gelet op de onderzoeksopdracht zelf werd hier, alhoewel vanzelfsprekend zeer interessant, niet op ingezoomd.

3.2. Organisatorisch en beleidsmatig

3.2.1. Het wettelijk kader

144. De wetgever heeft met de hervorming van de politiediensten duidelijk gesteld dat de directie van de technische en wetenschappelijke politie wordt ondergebracht bij de federale politie, meer bepaald binnen de algemene directie van de gerechtelijke politie[40].

145. De memorie van toelichting bij artikel 93 van de WGP verduidelijkt dat de opdrachten van technische en wetenschappelijke politie toebehoren aan de labo's van de federale gerechtelijke politie. Deze ressorteren onder de algemene directie van de gerechtelijke politie en moeten in de toekomst nauw samenwerken met het NICC. De Koning dient bij het vastleggen van de werkings- en organisatienormen hiermee rekening te houden teneinde de vermenigvuldiging te voorkomen van eenheden van technische en wetenschappelijke politie. Dergelijke initiatieven zijn niet te verzoenen met een rationele en geïntegreerde aanpak van de politiediensten.

146. Tevens blijkt uit de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, dat net werd gekozen voor een integratiemodel omdat dit model een coherente en evenwaardige werking van de politiediensten zal garanderen.

---

[40] Artikel 102 van de Wet tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus (WGP), belast de algemene directie van de gerechtelijke politie met gespecialiseerde en supralokale opdrachten van gerechtelijke politie en, in dat raam, met steunopdrachten aan de lokale overheden en politiediensten. De directeur-generaal van de gerechtelijke politie draagt bij tot een optimale geïntegreerde werking, en in het bijzonder door toe te zien op de uitvoering van de steunopdrachten door zijn eigen directies en diensten. In dat raam verzekert de algemene directie gerechtelijke politie, naast tal van andere opdrachten, *de technische en wetenschappelijke politie, onverminderd de bevoegdheden van het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie.*

147. Bovendien moet de globale aanpak van de geïntegreerde politiestructuur en het beginsel van de gelijkwaardige dienstverlening worden gewaarborgd. De organisatie van een lokale politie overstijgt de sfeer van de gemeentelijke belangen en vormt derhalve geen opdracht van uitsluitend gemeentelijk belang.

148. Noch uit het KB van 17 september 2001[41] houdende de organisatie- en werkingsnormen van de lokale politie, noch uit de ministeriële omzendbrief PLP 10[42] blijkt dat sporenopname als activiteit binnen het takenpakket van één van de basisfunctionaliteiten werd opgenomen.

149. Op basis van bovenstaande elementen kan geconcludeerd worden dat de wetgever de opdrachten van technische en wetenschappelijk politie in het geïntegreerde politielandschap heeft ondergebracht bij het takenpakket van de federale politie met het oog op een coherente en evenwaardige werking van de politiediensten.

3.2.2. De realiteit op het terrein

3.2.2.1. Verschillende visies

150. Bovenstaande principes beginnen stilaan weg te ebben door het ontstaan van verschillende initiatieven. In 2013 bleken er reeds 58 politiezones te zijn die initiatieven hebben ontwikkeld om zelf over te gaan tot sporenopname. De beweegredenen voor het ontstaan van die initiatieven is vaak gekoppeld aan twee aspecten, enerzijds de (te) beperkte capaciteit van het LWTP en anderzijds de lokale visie(s) inzake *het afstappen* op een diefstal in een woning met het oog op sporenonderzoek en/of –opname. Wanneer beide aspecten in conflict komen met elkaar, blijkt dit vaak de voedingsbodem te zijn om over te gaan tot dergelijke initiatieven.

151. In sommige politiezones koppelt men andere processen aan deze initiatieven zoals het geven van technopreventief advies en wordt de positieve perceptie van het slachtoffer tevens als een meerwaarde aangehaald. Omgekeerd is het ook zo dat uit de gesprekken met focusgroepen bleek dat sommige leden van het LWTP het aanvoelen hebben dat zij soms dienen af te stappen onder het mom van slachtofferbejegening.

152. Nochtans blijken zowel de VCLP als de gerechtelijke zuil van de federale politie de mening te zijn toegedaan dat technische en wetenschappelijke politie gespecialiseerde steun betreft ten voordele van de lokale politie. *De facto* kan hieruit afgeleid worden dat zij dus geen voorstander zijn van dergelijke initiatieven.

153. Op basis van de gesprekken met de korpschefs blijken er echter wel verschillende visies te zijn. Er zijn er die resoluut tegen zijn, sommigen hebben een genuanceerde visie en er zijn er ook die voorstander zijn. Uit de interviews zelf bleek dat niet iedereen vindt dat sporenopname een gespecialiseerde politietaak betreft.

---

[41] Het Koninklijk Besluit van 17 september 2001 tot vaststelling van de organisatie- en werkingsnormen van de lokale politie teneinde een gelijkwaardige minimale dienstverlening aan de bevolking te verzekeren, *BS* 12 oktober 2001 is de uitwerking van artikel 142 van de Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, *BS* 5 januari 1991 dat de Koning de bevoegdheid geeft om in een in de Ministerraad overlegd besluit, de organisatie- en werkingsnormen van de politiediensten vast te leggen.

[42] De Ministeriële omzendbrief PLP 10 expliciteert de organisatie- en werkingsnormen van de lokale politie met het oog op het waarborgen van een minimale gelijkwaardige dienstverlening aan de bevolking.

154. Wat het systematisch ter plaatse *afstappen* bij diefstallen in woningen met het oog op sporenonderzoek en/of –opname betreft, blijkt er geen eenduidige visie te zijn. Nochtans kan gesteld worden dat men overwegend de mening is toegedaan dat dergelijke afstappingen steeds zinvol moeten zijn. Beleidsvisies waarbij ervan wordt uitgegaan dat er bij elke diefstal wel een spoor kan gevonden worden, sturen meer op kwantiteit en niet zozeer op kwaliteit en kunnen leiden tot overbodige inzet van capaciteit. Er zijn initiatieven waarbij men, naast het aspect sporen, ook andere facetten van het politiewerk inbouwt zoals slachtofferbejegening, technopreventief advies. Dergelijke handelwijze kan efficiënt zijn.

155. Hoogstwaarschijnlijk is het net dit gebrek aan eenduidige visie dat ertoe leidt dat men initiatieven op dit vlak neemt. Het is alleszins een feit dat die verschillende initiatieven op het vlak van onderlinge coherentie niet op elkaar afgestemd zijn en dus wat betreft het globale proces geen eenvormigheid vertonen. Deze initiatieven kunnen beschouwd worden als een lappendeken die in het politielandschap werd uitgerold. In sommige politiezones waar men initiatieven heeft genomen, behoort sporenopname soms tot het verplichte takenpakket binnen een functionaliteit, in andere politiezones worden ze ingebed in een kleine groep van vrijwilligers. De verkregen opleiding blijkt verschillend te zijn, alhoewel er thans een erkenningsdossier bestaat. Wat betreft het overhandigen van de sporen op het LWTP blijkt er evenmin een standaardprocedure te zijn. De '*keyactor*' met betrekking tot die eenduidige visie en de eenvormigheid van het globale proces lijkt de directeur DJT te zijn. De definiëring en afbakening van de functionele bevoegdheden van de directeur DJT zorgen in het politielandschap blijkbaar in sommige gedeconcentreerde eenheden soms voor spanningen. Voor verdere informatie ter zake wordt verwezen naar onderstaande rubriek, meer bepaald '*De rol van de directeur van de directie van de technische en wetenschappelijke politie als 'key-actor' in het politielandschap'*.

156. Nochtans was in het Nationaal Veiligheidsplan 2012-2015 één van de krachtlijnen van de politiezorg en het politiebeheer *het realiseren van een optimale geïntegreerde werking tussen de politiediensten zowel horizontaal als verticaal en waar nodig, moeten overleg en samenwerking geïnstitutionaliseerd worden.*

157. Vaak werd aangehaald dat er op het terrein een *'tool'* wordt gebruikt om te evalueren of een afstapping op basis van criteria überhaupt zinvol zou kunnen zijn. In het jargon wordt deze '*tool*' benoemd als *de sporenaanwijzer*. De directeur DJT zag de uitwerking van dergelijke *'tool'* als een mogelijke taak voor de directie DJT omdat er dan op een eenvormige wijze kan gewerkt worden. De *'tool'* zou dan ter beschikking kunnen gesteld worden van de gerechtelijke directeurs om bijvoorbeeld op te nemen in SLA's.

3.2.2.2. Logistieke aspecten

158. Tijdens de gesprekken met de focusgroepen werd vaak aangehaald dat wanneer er op lokaal vlak initiatieven worden genomen, het personeel van de lokale politie op logistiek vlak beter en vooral sneller bediend wordt.

3.2.3. Het begrippenkader

159. Uit het onderzoek is gebleken dat er verschillende begrippen worden gebruikt doch los van enig officieel begrippenkader. Dergelijk ontbrekend begrippenkader kan zorgen voor spraakverwarring omdat niet elke vlag dezelfde lading dekt. Indien men bijvoorbeeld beleidsstandpunten inneemt met betrekking tot sporenonderzoek en dekkingsgraad, dan moet het absoluut duidelijk zijn wat hier juist mee bedoeld wordt. Is sporenonderzoek enkel het zoeken naar sporen en zo ja, wie doet dit? Hoe en in welke systemen monitort men

bijvoorbeeld een dekkingsgraad? Is dekkingsgraad hetzelfde als afstappingsgraad en/of tussenkomstgraad? Wat is een identificatie, betreft dit de persoon of elk vingerspoor apart dat werd geïdentificeerd? In het licht van strategie en beleid gevolgd door 'accountability' kan dit leiden tot verkeerde invullingen, hetgeen in een optimale bedrijfsmatige werking in alle gevallen dient vermeden te worden.

3.2.4. De geïnformatiseerde opvolging van het globale proces

160. Hoewel diefstallen in woningen reeds in verschillende NVP's als prioriteit werd opgenomen, is er geen uniek meet- of opvolgingssysteem waarmee men beleidsmatig rekenschap kan afleggen met betrekking tot dit prioritair fenomeen/proces. Wil men beleidsmatig bijvoorbeeld een beeld creëren tussen de totaliteit van feiten en het aantal tussenkomsten op forensisch vlak, dan moet men noodgedwongen de data uit twee databanken, namelijk LIS en ANG, met elkaar kruisen.

161. LIS '*an sich*' als databank biedt zeer veel mogelijkheden om beleidsmatig feedback te geven. Dit blijkt echter onvoldoende te gebeuren vanuit het centrale niveau.

3.3. De capaciteit

162. Uit het onderzoek blijkt dat de personeelscapaciteit van de LWTP meermaals werd aangehaald waarbij steevast werd gesteld dat deze te beperkt is. Ter illustratie wordt hiervoor verwezen naar het Regeerakkoord d.d. 9 oktober 2014, het verslag van het Vast Comité P waarin melding werd gemaakt van een interne capaciteitsstudie uitgevoerd door de Algemene Directie Gerechtelijke Politie in 2003 alsook naar de interviews in huidig dossier. De rode draad die steeds naar voor komt in de interviews bij de beweegredenen om over te gaan tot deze initiatieven, is de beperkte capaciteit van het LWTP. Hierbij wordt wel de kanttekening geplaatst dat men in een aantal politiezones voor elke diefstal in een woning wenst dat er sporen worden opgenomen. Uit dit onderzoek blijkt dat de visies wat dit betreft verschillend zijn en dit wordt uitvoerig besproken in de rubriek 'gelijkwaardige dienstverlening' (zie *infra*).

163. Op basis van de cijfergegevens (zie tabel 2) blijkt de reële personeelsinvulling van het organiek kader bijna in alle arrondissementen deficitair. Tevens blijkt, vanuit de theoretische benadering waarbij elke diefstal in een woning zou resulteren in een tussenkomst of afstapping ter plaatse van een personeelslid van het LWTP, dat er zeer significante onderlinge verschillen zijn tussen de arrondissementen.

164. Een van de criteria waarmee in het verleden rekening werd gehouden om de capaciteit te verdelen, was o.a. het kunnen organiseren van een permanentie. Tevens werd ook rekening gehouden met de criminaliteit maar in eerste instantie de zware criminaliteit en niet zozeer de '*high volume'*-criminaliteit waartoe het gros van de diefstallen in woningen behoort. Er kan dus m.a.w. gesteld worden dat wat betreft de capaciteitsberekening niet werd vertrokken vanuit een of ander afstappingsbeleid in het kader van diefstallen in woningen.

165. De directeur DJT meent dat indien DJT en de LWTP zich goed organiseren er capaciteitswinst kan geboekt worden. Hierbij moet dan afgestapt worden van het principe dat alle LWTP-activiteiten in alle arrondissementen worden aangeboden en moet men komen tot een gediversifieerd dienstaanbod. Om tot dit dienstaanbod te komen, dient er vooraf een analyse gemaakt te worden van welke taken eigenlijk tot het volledige takenpakket van DJT *sensu lato* behoren en welke niet. In deze denkoefening dient eveneens nagegaan te worden welke taken er centraal en welke taken er op gedeconcentreerd niveau dienen te gebeuren.

3.4. De perceptie met betrekking tot de initiatieven

3.4.1. Algemeen

166. Uit de gesprekken met de focusgroepen kwam vooral naar voor dat indien men dergelijke initiatieven neemt, dit op vrijwillige basis dient te zijn en best beperkt kan worden tot een kleine groep. Een interzonale of suprazonale samenwerking in dat kader werd meermaals aangehaald als een te overwegen goede praktijk. Sommigen stelden zich wel de vraag waar dergelijke initiatieven stoppen.

3.4.2. Een dwarsdoorsnede van de voordelen van de initiatieven

167. Een vaak gehoord voordeel is dat het slachtoffer dergelijke initiatieven vooral als positief ervaart op verschillende vlakken. De wachttijden voor de sporenopname worden verkort en de perceptie van het slachtoffer is dat de diefstal als ernstig wordt beschouwd. De dekkingsgraad wordt sowieso verhoogd. Intern de politiezone wordt de bewustwording over het belang van sporen vergroot. Indien de personeelsleden die sporen opnemen ook belast worden met het tactische onderzoek, blijkt dit voordelen te hebben. Zij kennen de lokale '*crime scene*' beter en denken bij de afstapping zowel vanuit tactische als vanuit technische invalshoek.

168. Vanuit het standpunt LWTP bekeken, kan gesteld worden dat er door dergelijke initiatieven extra ruimte vrijkomt op het LWTP en zouden personeelsleden die werkzaam zijn binnen die initiatieven mogelijk aangetrokken kunnen worden tot verdere specialisatie in die materie en hierdoor mogelijk postuleren voor vacatures bij het LWTP.

3.4.3. Een dwarsdoorsnede van de nadelen van de initiatieven

169. Leidinggevenden benadrukken vooral het vrijblijvend aspect ervan, waardoor investeringen zowel op het lokale, als op het federale vlak niet altijd ten volle renderen. Personeelsleden die thans werkzaam zijn binnen de LWTP halen vaak het argument aan dat er hierdoor binnen de LWTP mogelijk verlies aan expertise zou kunnen optreden. Deze stelling is echter niet unaniem vermits er eveneens personeelsleden zijn die menen dat sporenopname hetzelfde is als fietsen, eens geleerd, verleer je dit nooit meer. In deze discussie zijn er dan weer personeelsleden die net stellen dat door de initiatieven de leerschool verdwijnt, waarbij men zich dan ook vragen stelt in hoeverre men nog wel in staat zal zijn om kwalitatief te kunnen werken bij zeer ernstige delicten.

170. Het feit dat dergelijke initiatieven geen garanties bieden op het vlak van gelijkwaardige dienstverlening, noch op het vlak van kwaliteit, worden ook als een minpunt aangehaald. Ook de exploitatie van de sporen zelf zou vertraging kunnen oplopen.

3.5. Kwaliteitsaspecten

171. De *conditio sine qua non* om kwaliteit te behalen in sporenopname is opleiding. Actueel bestaat er ter zake een erkenningsdossier *technische vaststeller diefstallen*, doch niet iedereen die op lokaal vlak sporen opneemt, heeft deze opleiding gevolgd. Ook blijkt er nergens een of andere verplichting te zijn dat men eerst deze opleiding dient gevolgd te hebben alvorens men sporen mag opnemen.

172. Kwaliteitsbewaking ziet men voornamelijk op twee niveaus, enerzijds het meer structurele via de databank LIS en anderzijds de rechtstreekse feedback bij het binnenbrengen van de sporen. Wat betreft de structurele feedback is men de mening toegedaan dat deze kan geoptimaliseerd worden. De meerwaarde van de punctuele feedback bij het binnenbrengen van sporen is afhankelijk van wie de sporen binnenbrengt. Wanneer dit gedaan wordt door de persoon die effectief de sporen heeft opgenomen, blijkt de feedback zeer relevant te zijn. Indien de sporen op collectieve wijze worden binnengebracht door een *bode*, dan blijkt de feedback weinig tot geen nut te hebben.

173. Een ander kwaliteitsaspect dat vaak als een bezorgdheid werd aangehaald is dat de expertise van het personeel van het LWTP door dergelijke initiatieven verminderd wordt. Dergelijke vaststelling staat natuurlijk haaks op het specialiteitsbeginsel binnen de geïntegreerde politie. Gespecialiseerde politiezorg is immers een kerntaak van de federale politie en werd tevens opgenomen in het Nationaal Veiligheidsplan 2012-2015 als één van de doelstellingen.[43]

174. Niettegenstaande dergelijke initiatieven worden genomen, blijkt het volledige proces middels stuurborden door leidinggevenden niet structureel opgevolgd te worden. Vanuit een bedrijfsmatige invalshoek bekeken, laat dit dan ook niet toe om objectief en professioneel (bij) te sturen.

3.6. De gelijkwaardige dienstverlening

175. Over het wettelijk principe dat elk slachtoffer recht heeft op een minimale gelijkwaardige dienstverlening is iedereen het eens[44] en dit werd daarenboven nogmaals opgenomen in het Nationaal Veiligheidsplan als één van de krachtlijnen van de politiezorg en het politiebeheer. Het is de invulling ervan die echter verschillend is. Bij elke diefstal systematisch sporen opnemen, wordt over het algemeen als onzinnig beschouwd. Men is meer gewonnen voor het idee om, middels criteria, op de plaats delict na te gaan of er überhaupt sporen kunnen aangetroffen worden die daarenboven zowel bruikbaar als relevant zijn. In het geval er geen bruikbare relevante sporen kunnen opgenomen worden, is het aangewezen dit als dusdanig te communiceren naar het slachtoffer. Uit de interviews bleken interzonale of suprazonale samenwerkingsverbanden een te overwegen denkpiste.

176. Een andere invulling van de gelijkwaardige dienstverlening is om dit niet enkel statistisch vanuit een bepaalde norm te bekijken, maar ook vanuit het proces zelf. Het is dan het proces '*as such*' dat borg dient te staan voor de gelijkwaardigheid. Dergelijke invulling van het begrip gelijkwaardige dienstverlening sluit daarenboven beter aan bij de principes van accreditatie en ISO-normering.

---

[43] Conform het Nationaal Veiligheidsplan 2012-2015 dient er op het vlak van (gespecialiseerde) steun en geïntegreerde werking door de federale politie gestreefd te worden naar een aanvaardbaar kwaliteitsniveau en naar kwaliteitsbetrouwbaarheid betreffende (gespecialiseerde) steun, zowel op het operationele als op het niet-operationele vlak.

[44] Op 29 april 2015 werd in de Commissie voor Justitie (CRIV 54 COM 151 blz. 3 t/m 13) de Minister van Justitie geïnterpelleerd over *het pieken van de inbrakenplaag in de Vlaamse Rand rond Brussel en de gebreken van het gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde om dat probleem aan te pakken*. Volgens de vraagsteller zou het gebrek aan een eigen technische recherche hiervan mede de oorzaak zijn. In het antwoord van de Minister verwees hij wat betreft het labo-probleem naar drie oplossingen die ter zake werden voorgesteld door de Procureur des Konings. Door de heer Hans Bonte werd een motie van aanbeveling ingediend waarbij hij o.a. stelde dat in het gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde meer dan 600.000 mensen wonen die recht hebben op een *gelijkwaardig veiligheidsbeleid* als in de 28 andere arrondissementen.

177. Het vooropstellen van een norm is dus geen evidentie alhoewel de algemene directie gerechtelijke politie thans een minimale dekkingsgraad van 40% als te behalen norm heeft vooropgesteld. Voor meer informatie hierover wordt verwezen naar onderstaand punt *'de rol van de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie als 'key-actor'in het politielandschap'*.

3.7. De (on)duidelijke rol van de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie en de gerechtelijke directeurs als *key-actoren* in het politielandschap

178. Als '*key-actor*' in het politielandschap op het centrale niveau met betrekking tot de aspecten van technische en wetenschappelijke politie kan gesteld worden dat dit de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie betreft onder het gezag van de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Gerechtelijke Politie. Over de invulling van zijn functie (rol, bevoegdheden en verhoudingen), zijn er in het politielandschap verschillen in visie tussen deze '*key-actor*' op het centrale niveau en sommige '*key-actoren*' op het gedeconcentreerde niveau[45].

179. Het ministerieel besluit van 9 juli 2012[46] waarmee de directeur DJT destijds in plaats gesteld werd en waarin o.a. zijn functie werd beschreven blijkt thans volgens de juridische dienst van de federale politie niet meer van kracht te zijn ingevolge de Wet van 26 maart 2014 houdende optimalisatiemaatregelen voor de politiediensten[47].

180. Deze onduidelijke situatie heeft als gevolg dat de meerwaarde die de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie zou kunnen bieden actueel niet ten volle ingevuld wordt. Dit stelde de directeur DJT zelf tijdens zijn interview en hij gaf o.a. als voorbeeld van meerwaarde *het geven van feedback aan de LWTP over hun werking als gevolg van analyses.*

3.8. Sporenopname in het licht van informatiegestuurde politiezorg (IGPZ)

181. Alhoewel het niet expliciet het voorwerp uitmaakte van huidig onderzoek doch wel past binnen het algemeen onderzoekskader, werd enige informatie verkregen over informatiegestuurde politiezorg met betrekking tot sporenopname. Eerder werd door het Vast Comité P in zijn verslag inzake het dienstenaanbod van de centrale directies van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie vastgesteld dat er binnen DJT geen betrokkenheid was op het vlak van IGPZ.

---

[45] In het onderzoek van het VCP inzake het dienstenaanbod van de centrale directies van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie kwam het VCP tot de vaststelling dat enige vorm van 'taakcontrole' t.o.v. de gedeconcentreerde directies blijkbaar niet wordt uitgevoerd en lijkt dit het gevolg te zijn van de in het functioneringsmodel nagestreefde consensus. Tevens werd gesteld dat soms extreem omzichtig wordt omgesprongen met terminologie die zou dreigen te raken aan de consensus en/of aan de 'autonomie' van de gedeconcentreerde mandataris. Nochtans voorziet het functieprofiel van de directeur-generaal DGJ het *"aansturen, coördineren en evalueren van de taakuitvoering door directies en diensten"*.

[46] Ministerieel Besluit van 9 juli 2012 tot vaststelling van de functiebeschrijving van directeur van de directie van de technische en wetenschappelijke politie en de daaruit voortvloeiende profielvereisten, *BS* 20 juli 2012.

[47] *BS* 31 maart 2014.

182. In huidig onderzoek werd vastgesteld dat er thans een sporendatabank werd ontwikkeld die toelaat om onderling tussen sporen verbanden te leggen, waardoor ook kan gesteld worden dat er binnen de LWTP mee gestalte wordt gegeven aan het concept van IGPZ.

183. Uit het onderzoek is echter evenwel gebleken dat er thans geen garanties zijn dat elk spoor effectief in het geautomatiseerd bestand van de LWTP wordt gevat. In het licht van de sporendatabank en het concept IGPZ zijn dit gemiste kansen.

184. Alhoewel zeer nuttig, werd geen onderzoek verricht op welke wijze er tactisch wordt omgegaan met het beeld dat wordt gegenereerd op basis van de sporendatabank, noch hoe en door wie dit opgevolgd wordt.

4. AANBEVELINGEN

4.1. Begrippenkader

185. Het valt aan te bevelen om in eerste instantie middels een beleidsdocument voor de geïntegreerde politie het begrippenkader met begrippen zoals technische politie, wetenschappelijke politie, tussenkomstgraad, identificatie etc. zeer duidelijk te definiëren en te communiceren. In het licht van algehele coherentie kunnen bepaalde begrippen die reeds in een Europese context of bij het NICC gehanteerd worden, hierbij mee in opgenomen worden.

4.2. Rol en bevoegdheden van de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie

186. De (on)duidelijkheid over de invulling van de bevoegdheden van de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie *versus* het gedeconcentreerde niveau dient intern de federale (gerechtelijke) politie uitgeklaard te worden.

4.3. Strategie en beleid

187. Tevens valt het aan te bevelen dat de directeur van de centrale directie van de technische en wetenschappelijke politie een duidelijk kader bepaalt binnen het geïntegreerde politielandschap waarin het volledige proces (sporenonderzoek – opname – verwerking – exploitatie) wordt beschreven met verantwoordelijkheden van alle betrokken actoren vertrekkende vanuit de Europese regelgeving (inclusief de accreditatie) en de initiatieven. Binnen dit proces zou ook duidelijk moeten zijn welke aspecten als gespecialiseerd dienen beschouwd te worden.

188. Nadat het proces in beeld werd gebracht, dient er een geïntegreerd afstappingsbeleid bepaald te worden met daaraan gekoppeld de noodzakelijke capaciteit. Hierbij valt het zeker aan te bevelen om zowel de voor- als nadelen uit de dwarsdoorsnede mee in ogenschouw te nemen.

189. Vertrekkende vanuit het principe van complementariteit valt het aan te bevelen dat het beleid van DJT en dat van het NICC op elkaar worden afgestemd.

190. Conform de principes van excellente politiezorg valt het aan te bevelen eenmaal het volledige proces in beeld is gebracht, hiervoor eveneens een opvolgingstool te creëren.

4.4. Kwaliteit

191. Het valt alleszins aan te bevelen erover te waken dat de federale gerechtelijke politie een aanvaardbaar kwaliteitsniveau en een *dito* kwaliteitsbetrouwbaarheid betreffende (gespecialiseerde) steun, zowel op het operationele als op het niet-operationele vlak binnen het domein van technische en wetenschappelijke politie kan blijven garanderen ongeacht welk beleid men uitstippelt. Hierbij dient zeker vermeld te worden dat logistieke processen of logistieke problemen kwaliteitsaspecten nooit mogen hypothekeren. Idealiter kunnen deze aspecten van kwaliteitsbewaking opgenomen worden in functieprofielen en opgevolgd worden binnen de evaluatiecyclus alsook binnen geïnformatiseerde systemen van beheersopvolging.

192. Structurele feedback met betrekking tot het volledige proces dient als aandachtspunt weerhouden te worden. Tevens moet dit proces borg staan voor de integratie van elk spoor in een geautomatiseerd bestand. Dergelijke feedback kan verzekerd worden indien het als vast agendapunt wordt voorzien in reeds bestaande fora.

4.5. Gelijkwaardige dienstverlening

193. Het lijkt aan te bevelen dat er op strategisch niveau (DirCom+) een duidelijke stelling wordt ingenomen inzake gelijkwaardige dienstverlening omdat wat dat item betreft de meningen zeer verschillend zijn. Men kan de gelijkwaardige dienstverlening enerzijds normeren en bekijken vanuit een afstappingsgraad, anderzijds kan men dit evenzeer benaderen vanuit het proces waarbij dit proces zelf in zich een minimum aan gelijkwaardigheid biedt. Welke optie men ook zou kiezen, de gekozen optie zou voldoende garanties moeten bieden opdat elk feit zowel wat betreft mogelijkheden tot opheldering, als wat betreft bejegening naar het slachtoffer toe, volgens een minimum aan gelijkwaardigheid verloopt.

194. Idealiter wordt hiervoor een opvolgingstool gecreëerd waardoor het mogelijk is om binnen dit prioritair fenomeen de krachtlijnen van de politiezorg en het politiebeheer conform het Nationaal Veiligheidsplan 2012-2015 op te volgen.

5. BIJLAGEN

Bijlage 1: Overgemaakte cijfertabel aan de directeur van de directie van de technische en wetenschappelijke politie ter ondersteuning van het interview[48].

Bijlage 1

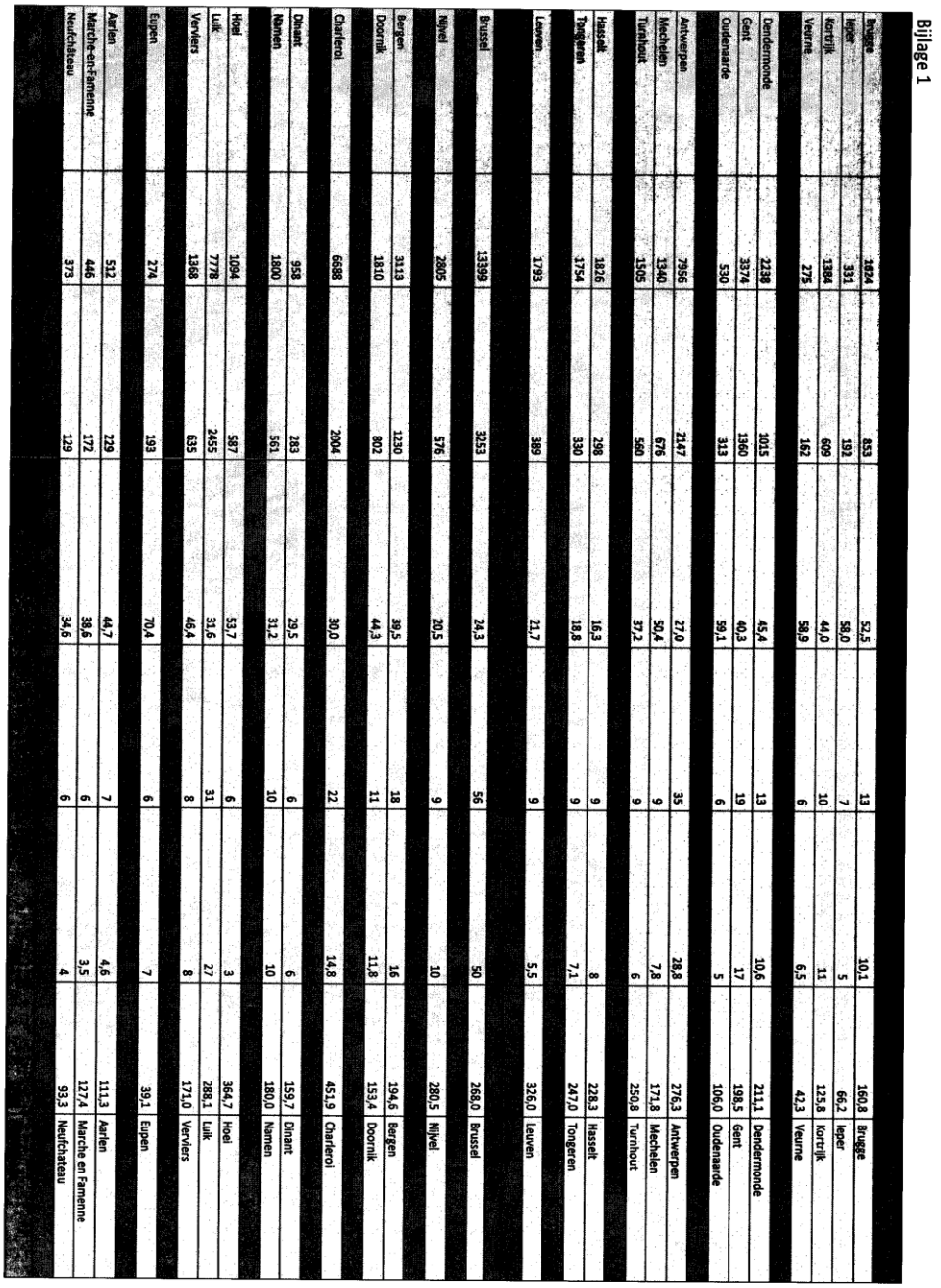

Brugge	1824	853	52,5	13	10,1	160,8	Brugge	1824	853	52,5	13
Ieper	331	192	58,0	7	5	66,2	Ieper	331	192	58,0	7
Kortrijk	1384	609	44,0	10	11	125,8	Kortrijk	1384	609	44,0	10
Veurne	275	162	58,9	6	6,5	42,3	Veurne	275	162	58,9	6
Dendermonde	2238	1015	45,4	13	10,6	211,1	Dendermonde	2238	1015	45,4	13
Gent	3374	1360	40,3	19	17	198,5	Gent	3374	1360	40,3	19
Oudenaarde	530	313	59,1	6	5	106,0	Oudenaarde	530	313	59,1	6
Antwerpen	7956	2147	27,0	35	28,8	276,3	Antwerpen	7956	2147	27,0	35
Mechelen	1340	676	50,4	9	7,8	171,8	Mechelen	1340	676	50,4	9
Turnhout	1505	560	37,2	9	6	250,8	Turnhout	1505	560	37,2	9
Hasselt	1826	298	16,3	9	8	228,3	Hasselt	1826	298	16,3	9
Tongeren	1754	330	18,8	9	7,1	247,0	Tongeren	1754	330	18,8	9
Leuven	1793	389	21,7	9	5,5	326,0	Leuven	1793	389	21,7	9
Brussel	13399	3253	24,3	56	50	268,0	Brussel	13399	3253	24,3	56
Nijvel	2805	576	20,5	9	10	280,5	Nijvel	2805	576	20,5	9
Bergen	3113	1230	39,5	18	16	194,6	Bergen	3113	1230	39,5	18
Doornik	1810	802	44,3	11	11,8	153,4	Doornik	1810	802	44,3	11
Charleroi	6698	2004	30,0	22	14,8	451,9	Charleroi	6698	2004	30,0	22
Dinant	953	283	29,5	6	6	159,7	Dinant	953	283	29,5	6
Namen	1800	561	31,2	10	10	180,0	Namen	1800	561	31,2	10
Hoei	1094	587	53,7	6	3	364,7	Hoei	1094	587	53,7	6
Luik	7778	2455	31,6	31	27	288,1	Luik	7778	2455	31,6	31
Verviers	1368	635	46,4	8	8	171,0	Verviers	1368	635	46,4	8
Eupen	274	193	70,4	6	7	39,1	Eupen	274	193	70,4	6
Aarlen	512	229	44,7	7	4,6	111,3	Aarlen	512	229	44,7	7
Marche-en-Famenne	446	172	38,6	6	3,5	127,4	Marche en Famenne	446	172	38,6	6
Neufchateau	373	129	34,6	6	4	93,3	Neufchateau	373	129	34,6	6

[48] Deze cijfertabel werd voorafgaandelijk aan het interview overgemaakt waarbij gevraagd werd desgevallend opmerkingen te formuleren. Er werd enkel opgemerkt dat voor de bedoelde periode in het arrondissement Charleroi de capaciteit van vijf FTE's die vanuit de lokale politie ter beschikking werd gesteld van het LWTP bijgeteld zou moeten worden.

6. LIJST MET GEBRUIKTE AFKORTINGEN

ANG	Algemene nationale gegevensbank
BS	Belgisch Staatsblad
Calog	Administratief en logistiek kader
CEN/TC	European Committee for Standardization/ Technical Committee
COL	Gemeenschappelijke omzendbrief van het College van procureurs-generaal bij de Hoven van beroep
DirCom+	Uitgebreid directiecomité tussen het dagelijks bestuur van de Vaste Commissie van de Lokale Politie en het directiecomité van de federale politie
DGJ	Algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie
DJB	Directie van de bestrijding van de criminaliteit tegen goederen – centrale directie van DGJ
DJT	Directie van de technische en wetenschappelijke politie – centrale directie van DGJ
DNA	Deoxyribonucleic acid
EN ISO/IEC	International Organization of Standardization
FGP	Gedeconcentreerde gerechtelijke directie-federale gerechtelijke politie
FTE	Fulltime-equivalent
GID	Gerechtelijke identificatiedienst – onderdeel van de centrale directie DJT
IGPZ	Informatiegestuurde politiezorg
JBZ	Europese raad voor justitie en binnenlandse zaken
KB	Koninklijk besluit
LIS	Labo Information System
LWTP	Laboratoria voor Wetenschappelijke en Technische Politie
NICC	Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
NVP	Nationaal veiligheidsplan
OGP	Officier van gerechtelijke politie
OT	Organieke tabel
PLP	Omzendbrief voor de lokale politie
SLA	Service Level Agreement
VCLP	Vaste Commissie van de Lokale Politie
VCP	Vast Comité P

WGP	Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus – *BS* 5 januari 1999